

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain sekä eräiden muiden lakien muuttamiseksi

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä esitetään muutettavan luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annettua lakia. Lainsäädäntömuutoksilla pantaisiin kansallisesti täytäntöön niin sanottua Daisy Chain -vähennysjärjestelmää koskeva muutosdirektiivi. Rahoitusvakausvirasto ei pääsääntöisesti jatkossa asettaisi omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimusta sellaisille laitoksille, jotka kriisinratkaisusuunnitelman mukaan asetettaisiin selvitystilaan tai konkurssiin.

Daisy Chain -direktiivin täytäntöönpanon lisäksi samassa yhteydessä esitetään muita tarvittavia yksittäisiä muutoksia luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annettuun lakiin, luottolaitostoiminnasta annettua lakiin ja sijoituspalvelulakiin, joilla täydennetään ja täsmennetään aiemman kriisinratkaisudirektiivin täytäntöönpanoa.

Lisäksi esitetään muutettavan rahoitusvakausviranomaisesta annettua lakia siten, että talletus-
suojakorvausten maksuvelvollisuutta koskevasta päätöksestä ei tarvitsisi ilmoittaa virallisessa lehdessä ja virasto voisi siirtää eräitä avustavia tehtäviä palveluntarjoajalle.

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan 13.11.2024.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.....	1
PERUSTELUT	3
1 Asian tausta ja valmistelu	3
1.1 Tausta	3
1.2 Valmistelu	4
2 EU-säädöksen tavoitteet ja pääasiallinen sisältö.....	4
3 Nykytila ja sen arviointi.....	6
4 Ehdotukset ja niiden vaikutukset	6
4.1 Keskeiset ehdotukset.....	6
4.2 Pääasialliset vaikutukset.....	7
5 Muut toteuttamisvaihtoehdot	7
5.1 Vaihtoehdot ja niiden vaikutukset.....	7
5.2 Muiden jäsenvaltioiden suunnittelemat tai toteuttamat keinot.....	7
6 Lausuntopalaute	7
7 Säännöskohtaiset perustelut.....	8
7.1 Laki luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta	8
7.2 Laki luottolaitostoiminnasta.....	19
7.3 Sijoituspalvelulaki.....	19
7.4 Laki rahoitusvakausviranomaisesta	19
8 Voimaantulo	20
9 Suhde perustuslakiin ja säätämisjärjestys	20
LAKIEHDOTUKSET	23
1. Laki luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain muuttamisesta.....	23
2. Laki luottolaitostoiminnasta annetun lain 1 luvun 4 a §:n muuttamisesta	35
3. Laki sijoituspalvelulain 13 a luvun 2 §:n muuttamisesta	36
4. Laki rahoitusvakausviranomaisesta annetun lain muuttamisesta.....	37

PERUSTELUT

1 Asian tausta ja valmistelu

1.1 Tausta

Esityksen valmistelun taustalla on 11.4.2024 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2024/1174 direktiivin 2014/59/EU ja asetuksen (EU) No 806/2014 muuttamisesta koskien eräitä omien varojen ja vähennettävien velkojen vähimmäisvaatimusta (niin sanottu *Daisy Chain -direktiivi*).¹ Daisy Chain -direktiivi edellyttää kansallista täytäntöönpanoa siltä osin kun siinä muutettiin direktiiviä 2014/59/EU² (jäljempänä *kriisintarkastusdirektiivi*).

Daisy Chain -vähennysjärjestelmästä on säädetty aiemmin annetussa muutosdirektiivissä (EU) 2019/879³ ja asetuksessa (EU) 2019/877⁴. Näillä muutoksilla mahdollistettiin se, että laitokset ja yhteisöt, jotka ovat kriisintarkastuksen kohteena olevien laitosten ja yhteisöiden tv-tärvityksiä mutta eivät ole itse kriisintarkastuksen kohteena olevia yhteisöjä, voivat kattaa sisäisen omia varojen ja hyväksyttävien velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen (*MREL-vaatimuksen*) instrumenteilla, jotka on laskettu liikkeeseen ja myyty kriisintarkastuksen kohteena olevalle yhteisölle ioko suoraan tai välillisesti muiden samaan kriisintarkastuksen kohteena olevaan konserniin kuuluvien yhteisöjen kautta.

Tätä muutettiin myöhemmin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2022/2036⁵, jossa otettiin käyttöön erityisiä vähentämissääntöjä koskien sisäisen MREL-vaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien instrumenttien välillisestä merkitsemisestä. Muutossäädös sisälsi lisäksi komissiolle uudelleentarkasteluvelvoitteen. Komission tuli tarkastella MREL-vaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien instrumenttien välillisen merkitsemisen vaikutuksia rakenteeltaan erityyppisten pankkiryhmiä tasapuolisiin toimintaedellytyksiin ja MREL-vaatimuksen noudattamisen sallimista konsolidoidulla tasolla, jos yhteisö ei itse ole kriisintarkastuksen kohteena oleva

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2024/1174 direktiivin 2014/59/EU ja asetuksen (EU) No 806/2014 muuttamisesta koskien eräitä omien varojen ja vähennettävien velkojen vähimmäisvaatimusta

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisintarkastuskehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/879 direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn osalta sekä direktiivin 98/26/EY muuttamisesta

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/877 asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn osalta

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2022/2036 asetuksen (EU) N:o 575/2013 ja direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse usean kriisintarkastusviranomaisen malliin perustuvan kriisintarkastustrategian piiriin kuuluvien maailmanlaajuisten järjestelmän kannalta merkittävien laitosten vakavaraisuuskohtelusta ja omia varoja ja hyväksyttävien velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien instrumenttien välilliseen merkitsemiseen käytettävistä menetelmistä

yhteisö. Lisäksi komissiota pyydettiin arvioimaan MREL-vaatimuksen soveltumista sellaisiin yhteisöihin, jotka kaatuessaan hoidettaisiin kansallisissa maksukyvyttömyysmenettelyissä.

Komissio antoi 18.4.2024 lainsäädäntöehdotuksen, joka perustuu sen suorittamaan uudelleen-tarkasteluun.

Esityksen taustalla on lisäksi havaitut täsmennystarpeet aiemman kriisinratkaisudirektiivin (erityisesti (EU) 2019/879) täytäntöönpanossa. Käytännössä on havaittu täsmennystarpeita myös rahoitusvakausviranomaisesta annettuun lakiin (1195/2014), jotka edistäisivät Rahoitusvakausviraston (jäljempänä myös *virasto*) toimintaa sen soveltaessa toimivaltuuksiaan.

1.2 Valmistelu

EU-säädöksen valmistelu

Komissio antoi 18.4.2023 lainsäädäntöehdotuksen COM/2023/229 final Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivin 2014/59/EU ja asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen tietyjen näkökohdientien osalta.⁶ Lainsäädäntöehdotus oli osa laaiempaa pankkien kriisinratkaisu- ja talletussuojasääntelyehdotuskokonaisuutta. Lainsäädäntöehdotuspaketista annettiin vaikutusarvio, jossa vähäisissä määrin käsiteltiin myös Daisy Chain -muutoksia.⁷

Lainsäädäntöehdotuksesta annettiin valtioneuvoston kirjelmä eduskunnalle tunnuksella U 21/2023 vp.⁸ Eduskunnan talousvaliokunta antoi asiasta lausuntonsa tunnuksella TaVL 10/2023 vp⁹ ja suuri valiokunta tunnuksella SuVEK 59/2023vp.

Daisy Chain -direktiivin neuvottelut etenivät muita pankkien kriisinratkaisu- ja talletussuojasääntelykokonaisuutta koskevia ehdotuksia nopeammin ja direktiivi annettiin 11.4.2024. Daisy Chain -direktiivissä kriisinratkaisudirektiiviin 2014/59/EU säädetty muutokset edellyttävät kansallista täytäntöönpanoa ja ne on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä 13.11.2024 mennessä.

Hallituksen esityksen valmistelu

Hallituksen esitys on valmisteltu virkatyönä valtiovarainministeriössä. Hankkeen valmisteluasiakirjat ovat nähtävillä julkisesti hankeikkunassa.¹⁰ Esitysluonnos on ollut julkisesti lausuttavana 31.5.-5.7.2024.

2 EU-säädöksen tavoitteet ja pääasiallinen sisältö

Daisy Chain -direktiivin tavoitteena on mahdollistaa väliyhtiönä toimiville yhteisöille sisäisen MREL-vaatimuksen noudattaminen väliyhtiön alla olevan ryhmän tasolla. Tämä voisi koskea

⁶ Komission ehdotus COM/2023/229 final; <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?uri=CELEX:52023PC0229>

⁷ Komission vaikutusarvio; <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52023SC0225>

⁸ U 21/2023 vp; https://www.eduskunta.fi/FI/vaski/Kirjelma/Sivut/U_21+2023.aspx

⁹ Talousvaliokunnan lausunto TaVL 10/2023 vp

¹⁰ Hankeikkuna VM087:00/2024; <https://vm.fi/hanke?tunnus=VM087:00/2024>

esimerkiksi pankkiryhmiä, joiden johdossa on holdingyhtiö. Säännösmuutoksilla on pyritty kohtelemaan tasapuolisesti rakenteelta erityyppisiä pankkiryhmiä.

Komission uudelleentarkastelussa havaittiin, että jos väliyhtiönä toimivaan yhteisöön sovelletaan omien varojen vaatimuksia tai yhteenlaskettua puskurivaatimusta konsolidoinnin perusteella, sisäisen MREL-vaatimuksen noudattaminen laitoskohtaisesti voisi aiheuttaa riskin siitä, että väliyhtiönä toimivan yhteisön tasolla ennalta asetetut sisäisen MREL-vaatimuksen kattamiseen hyväksyttävät varat eivät riitä siihen, että yhteisö pystyisi kyseisten varojen alaskirjauksen ja muuntamisen jälkeen jälleen noudattamaan sovellettavaa konsolidoitua omien varojen vaatimusta. Direktiivin mukaan väliyhtiö voisi noudattaa sisäistä MREL-vaatimusta ryhmän konsolidoidulla tasolla, kun väliyhtiöön sovellettaisiin omien varojen lisävaatimuksia ainoastaan konsolidoinnin perusteella.

Sisäisen MREL-vaatimuksen noudattaminen konsolidoinnin perusteella ei kuitenkaan saisi kriisinratkaisuviranomaisen arvioinnin perusteella heikentää olennaisesti ryhmän kriisinratkaisustrategian uskottavuutta ja toteutettavuutta eikä kriisinratkaisuviranomaisen mahdollisuuksia kirjata alas tai muuntaa kyseisen väliyhtiön tai muiden samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvien yhteisöiden pääomainstrumentteja ja hyväksyttäviä velkoja. Lisäksi direktiivissä asetettaisiin muita yhteisöjen sijaintipaikkaan, omistusrakenteisiin ja yhtiömuotoihin liittyviä edellytyksiä.

Väliyhtiönä toimivien yhteisöiden hyväksyttävät velat laskettaisiin direktiivin mukaan samalla tavalla kuin omat varat ja sen vuoksi myös niiden sisäisen MREL-vaatimuksen täyttämiseen käytettävien velkojen tulisi täyttää EU:n vakavaraisuusasetuksessa¹¹ säädetyt vaatimukset. Lisäksi vaatimuksen täyttämiseen mukaan luettavien velkojen olisi täytettävä muita, kriisinratkaisudirektiivissä jo aiemmin hyväksyttäviä velkoja koskevia vaatimuksia.

Lisäksi säädöksellä pyritään määrittämään selkeästi kriisinratkaisusuunnittelun kannalta yhteisöt, jotka kaatuessaan hoidettaisiin kansallisissa maksukyvyttömyysmenettelyissä. Määritelmällä on merkitystä erityisesti konsolidoinnin ja Daisy Chain -vähennysmekanismin kannalta, mutta myös yksittäisille laitoksille. Arvioidessaan, onko yhteisö sellainen, joka hoidettaisiin kansallisissa maksukyvyttömyysmenettelyissä kriisinratkaisuviranomaisen olisi huomioitava sen merkityksellisyyttä konsernissa ja onko sillä kriittisiä toimintoja. Tällaisille yhteisöille kriisinratkaisuviranomainen ei pääsääntöisesti asetettaisi jatkossa enää MREL-vaatimusta. Tietyin edellytyksin MREL-vaatimuksen asettaminen olisi näillekin kuitenkin edelleen mahdollista. MREL-vaatimus voitaisiin asettaa etenkin rahoitusvakauden suojaamiseksi tai rahoitusjärjestelmää koskevien häiriöiden leviämisen riskin vähentämiseksi. Direktiivissä säädetään tarkemmin, millaisilla instrumenteilla vaatimus on tällöin täytettävä.

Jos laitokselle ei olisi asetettu tämän perusteella MREL-vaatimusta, sen ei direktiivin perusteella tarvitsisi myöskään pyytää kriisinratkaisuviranomaiselta ennakkollista lupaa osto-optiolle, lunastukselle, takaisinmaksulle tai takaisinoston toteuttamiselle sellaisten velkojen osalta, jotka täyttäisivät muutoin normaalisti MREL-vaatimukseen mukaan luettavien velkojen hyväksyttävyyksivaatimukset. Jos kriisinratkaisuviranomainen olisi päättänyt poikkeuksellisesti asettaa täl-

¹¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013 luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?uri=CELEX:02013R0575-20240109>

laisella laitokselle MREL-vaatimuksen, niitä laitoksia koskisivat kevyemmät raportointi- ja julkistamisvaatimukset kuin normaalisti muita kriisinratkaisustrategian yhteisöjä, joille on asetettu MREL-vaatimus.

Direktiivi ei sisällä kansallista harkintavaltaa sisältäviä säännöksiä.

3 Nykytila ja sen arviointi

Voimassa oleva sääntely mahdollistaa MREL-vaatimuksen asettamisen myös niille laitoksille, jotka kriisinratkaisusuunnitelman mukaan kriisitilanteessa asetettaisiin selvitystilaan tai konkurssiin. Daisy Chain -direktiivin täytäntöönpano edellyttää tältä osin muutoksia erityisesti luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain (1194/2014, jäljempänä *kriisinratkaisulaki*) 8 luvun 7 §:n 3 momenttiin. Koska direktiivissä säädetään varsin laajasti maksukyvyttömyysmenettelyyn asetettavien laitoksen MREL-vaatimuksista, on lakiin tarpeen lisätä näitä koskien oma erillinen säännöksensä.

Myös Daisy Chain -direktiivin tarkoittamien väliyhtiöiden MREL-vaatimusten osalta sääntelyä on tarpeen täydentää etenkin 8 luvun 7 e §:n osalta.

Lisäksi on havaittu, että aiemmassa kriisinratkaisudirektiivin täytäntöönpanossa on ollut joitain epätarkkuuksia tai täydennystarpeita, mikä edellyttää täsmennyksiä useampaan kriisinratkaisulain pykälään sekä luottolaitostoiminnasta annettuun lakiin (610/2014) ja sijoituspalvelulakiin (747/2012).

Rahoitusvakausraston toiminnassa on havaittu eräitä täsmennystarpeita myös rahoitusvakausrastomaisesta annettuun lakiin. Raston tehtävien käytännön toteutettavuuden kannalta olisi tarpeellista, että virasto voisi ulkoistaa joitakin avustavia tehtäviä, kuten neuvonta- tai asiakaspalvelutehtäviä, yksityiselle palveluntarjoajalle. Erityisesti viraston soveltaessa sen toimivaltuuksia pankin kriisinratkaisumenettelyn käynnistämiseksi tai talletussuojakorvauksia maksaessa virastoon voi kohdistua huomattava määrä asiakasyhteydenottoja tai neuvontatarpeita, joita kaikkia viraston voi olla haasteellista toteuttaa rajallisista henkilöstöresursseista johtuen.

4 Ehdotukset ja niiden vaikutukset

4.1 Keskeiset ehdotukset

Esityksellä ehdotetaan pantavan täytäntöön Daisy Chain -direktiivi. Kriisinratkaisulakiin lisättäisiin säännös maksukyvyttömyysmenettelyyn asetettavien laitoksen MREL-vaatimuksista. Lisäksi direktiivin tarkoittamien väliyhtiöiden MREL-vaatimusten osalta sääntelyä esitetään täydennettävän etenkin 8 luvun 7 e §:n osalta, sekä siirtämällä osa nykyisen 7 e §:n vaatimuksista uuteen 7 ea §:ään, johon lisättäisiin myös Daisy Chain -direktiivin edellyttämät uudet seikat MREL-vaatimuksen täyttämiseen mukaan luettavista velkainstrumenteista.

Kriisinratkaisulakiin tehtäisiin myös muita luonteeltaan teknisempiä aiemman kriisinratkaisudirektiivin täytäntöönpanon täsmennyksiä.

Rahoitusvakausrastomaisesta annettua lakia esitetään muutettavan siten, että talletussuojakorvausten maksuvelvollisuutta koskevasta päätöksestä ei tarvitsisi ilmoittaa virallisessa lehdessä ja virasto voisi siirtää eräitä avustavia tehtäviä palveluntarjoajalle.

4.2 Pääasialliset vaikutukset

Tällä hetkellä sellaisten laitosten, ioiden kaatuminen hoidettaisiin kansallisessa maksukyvvyttömyysmenettelyssä, MREL-vaatimus asetetaan tappioiden kattamiseksi tarvittavan määrän suuruiseksi. Tämä tappioiden kattamisosuus vastaa yleensä käytännössä laitoksen omien varojen vaatimusta. Tämä tarkoittaa, että maksukyvvyttömyysmenettelyyn laitettava laitos voi noudattaa MREL-vaatimusta noudattamalla omien varojen vaatimusta eikä MREL-vaatimus tuo minkäänlaista lisäarvoa tai lisäpuskuria laitoksen kriisitilanteita varten. MREL-vaatimuksen noudattamisen seuranta ei tuo lisäarvoa myöskään kriisinhallintaviranomaiselle, koska pankkivalvoja, Finanssivalvonta, seuraa vaatimuksen noudattamista osana vakavaraisuusvalvontaa.

MREL-päätöksen laatiminen aiheuttaa kuitenkin jossain määrin hallinnollista työtä virastossa, joka poistuisi, kun virasto ei pääsääntöisesti saisi asettaa MREL-vaatimusta maksukyvvyttömyysmenettelyssä hoidettavalle laitokselle. Tämä tarkoittaisi, että viraston antamien MREL-päätösten määrä vähenisi todennäköisesti muutamalla kappaleella. Muutoksen vaikutukset viraston työmäärään olisivat kuitenkin käytännössä vähäiset eikä vaikuttaisi viraston henkilöstöresursseihin.

Vaatimuksiin, joita maksukyvvyttömyysmenettelyyn asettavat laitokset noudattavat, muutoksella ei olisi käytännössä vaikutusta, koska kuten edellä on todettu, MREL-vaatimus on vastannut lähinnä omien varojen vaatimusta. Vakavaraisuussäätelyssä säädettyyn varsinaiseen omien varojen vaatimukseen direktiivimuutoksella ei ole vaikutusta.

Suomessa ei ole yhtäisiä, joilla olisi Daisy Chain -direktiivin tarkoittama väliyhtiö, joille voitaisiin asettaa sisäinen MREL-vaatimus konsolidoidulla tasolla.

Rahoitusvakausrakenteen mahdollisuus siirtää joitakin avustavia tehtäviä ulkoiselle palveluntarjoajalle edistäisi esimerkiksi kriisinhallintaviraston tai talletussuojakorvausten maksamisen tilanteessa asiakkaiden ja tallettajien tiedonsaantia ja heidän oikeuksien toteutumista. Useampi henkilö pystyisi tällöin esimerkiksi vastaamaan virastoon kohdistuviin tiedusteluihin ja neuvomaan tilanteessa. Tehtävien siirrosta aiheutuisi virastolle palveluntarjoajan kanssa tehtävän sopimuksen mukaisia kustannuksia.

5 Muut toteuttamisvaihtoehdot

5.1 Vaihtoehdot ja niiden vaikutukset

Daisy Chain -direktiivin täytäntöönpanossa jäsenvaltioilla ei ole kansallista liikkumavaraa.

5.2 Muiden jäsenvaltioiden suunnitellut tai toteuttamat keinot

Johtuen Daisy Chain -direktiivin kiireellisestä täytäntöönpanon aikataulusta tiedossa ei ole, miten muut jäsenvaltiot tulevat täytäntöönpanemaan direktiivin.

Aiemmin saadun vaikutusarvion mukaan pankkiunionin alueella on kuuden jäsenvaltion alueella yhteensä 10 pankkia, joilla olisi sääntelyn tarkoittama väliyhtiö, jolle sisäinen MREL-vaatimus voitaisiin asettaa konsolidoidulla tasolla. Luvut perustuvat vuoden 2021 lopun tietoihin.

6 Lausuntopalaute

[Täydennetään lausuntokierroksen jälkeen.]

7 Säännöskohtaiset perustelut

7.1 Laki luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta

1 Luku Yleiset säännökset

3 §. Määritelmät. Pykälän 1 momentin 30 kohtaan muutettaisiin viittaus uuteen 7 ea §:n 1 momentin 1–8 kohtaan, jossa säädettäisiin MREL-vaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävistä ve-loista.

2 Luku Kriisinratkaisusuunnitelma

6 §. Konzernin kriisinratkaisusuunnitelman sisältö. Pykälään lisättäisiin uusi 4 momentti, jolla täydennettäisiin kriisinratkaisudirektiivin 33 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanoa. Säännös kos-kisi niin sanottuja ”väliyhtiöitä”, jotka tulisi ryhmän kriisinratkaisusuunnitelmassa määrittää kriisinratkaisun kohteena oleviksi yhteisöiksi. Säännös soveltuisi väliyhtiöihin, jotka olisivat rahoitusalan holdingyhtiöitä ja joiden emoyritys olisi monialan holdingyhtiö. Väliyhtiön tulisi omistaa joko suoraan tai välillisesti toisen yhteisön kautta samaan ryhmään kuuluva tytäryhtiö, joka olisi laitos. Sen lisäksi, että väliyhtiö tulee määrittää kriisinratkaisusuunnitelmassa kriisin-ratkaisun kohteena olevaksi yhteisöksi, myös kriisitalanteessa kriisinratkaisutoimenpiteet tulisi kohdistua tähän väliyhtiöön.

3 Luku Purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arviointi

4 §. Laitoksen purkamista ja toiminnan uudelleenjärjestämistä koskevien esteiden poistaminen. Pykälän 4 momentin 13 kohdan b alakohtaan muutettaisiin viittaus uuteen 7 ea §:n 1–8 kohtaan.

4 Luku Laitoksen asettaminen kriisihallintoon

4 §. Kriisinratkaisumenettelyn aloittamista koskevan päätöksen julkistaminen. Pykälän 1 mo-mentista poistettaisiin 5 kohta kriisinratkaisumenettelyn aloittamista koskevan päätöksen jul-kistamisesta virallisessa lehdessä. Virallisessa lehdessä julkistaminen on ollut osa niin sanottua yleistiedoksiantoa, jota koskeva hallintolain (434/2003) sääntely ajantasaistettiin lailla (432/2019). Hallintolain 62 §:n mukaan yleistiedoksianto suoritetaan ensi sijassa julkistamalla asiakiria viranomaisen verkkosivuilla ja tarpeen vaatiessa sellaisessa sanomalehdessä, josta vas-taanottajan voidaan otaksua parhaiten saavan tiedon. Kriisinratkaisutilanteessa yleisö saavute-taan parhaiten hallintolain 62 §:n mukaisena yleistiedoksiantona viraston verkkosivujen kautta sekä Finanssivalvonnan ja asianomaisen laitoksen verkkosivujen tiedotuksen kautta, eikä tilan-teessa ole tarvetta erilliselle virallisessa lehdessä tapahtuvalle ilmoitukselle.

5 §. Ryhmään kuuluvan yrityksen, kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän ja sen jäsenluotto-laitoksen asettaminen kriisihallintoon. Pykälän 4 momenttia muutettaisiin kriisinratkaisudirek-tiivin 33 artiklan 4 kohdan aiemman täytäntöönpanon täydentämiseksi.

Vaikka kriisinratkaisulain 1 luvun 1 §:n 2 momentissa on säädetty laitoksia koskevan sääntelyn soveltumisesta myös emoyrityksenä toimiviin rahoitusalan holdingyhtiöihin, rahoitusalan seka-holdingyhtiöihin ja monialan holdingyhtiöihin, on näiden yhtiöiden osalta tarpeen säätää tässä yhteydessä erikseen, sillä direktiivin säännös koskee vain niitä eikä kaikkia laitoksia. Säännök-sen mukaan virasto voisi asettaa kriisihallintoon rahoitusalan holdingyhtiöt, rahoitusalan seka-holdingyhtiöt ja monialan holdingyhtiöt tai emoyrityksenä toimivat vastaavat yhtiöt, vaikka se ei täyttäisi 1 §:ssä säädettyjä kriisihallintoon asettamisen edellytyksiä, jos säännöksessä luetellut 1–4 edellytykset täyttyisivät. Ensiksi edellytetään, että yhtiö on kriisinratkaisun kohteena oleva

yhteisö. Lisäksi yhtiön yhden tai useamman tytäryrityksen tulisi täyttää kriisihallintoon asettamista koskevat 1 §:n 1 momentin edellytykset. Yhtiön tytäryrityksen tulisi myös olla laitos, mutta ei kriisihallinnon kohteena oleva yhteisö. Yhtiön tytäryrityksen kaatumisen tulisi luoda riski koko kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän kannalta. Lisäksi edellytetään, että joko yhtiön tytäryrityksen tai koko kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän kriisinratkaisu edellyttää yhtiöön kohdistuvia kriisinratkaisutoimenpiteitä.

6 Luku **Osakkeiden, osuuksien ja eräiden muiden tase-erien arvon alentaminen ja muuntaminen sekä osakkeiden ja osuuksien mitätöiminen**

1 §. *Velvollisuus alentaa omaan pääomaan luettavien erien nimellisarvoa sekä alentaa ja muuntaa eräitä muita tase-eriä.* Pykälän 1 momenttia muutettaisiin ja samalla täsmennettäisiin aiempaa kriisinratkaisudirektiivin 47 artiklan ja 60 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanoa.

Voimassa olevan säännöksen mukaan viraston on päättäessään momentissa säädetystä tappioiden kattamisesta ja tase-erien muuntamisesta samalla mitätöitävä kunkin osakkeen- tai osuudenomistajan osakkeet tai osuudet samassa suhteessa kuin laitoksen tappioita on katettu momentin mukaisesti, jollei virasto päättää luovuttaa kyseisiä osakkeita tai osuuksia sellaisille velkojille, joiden saamisten arvoa on alennettu tai joiden saamiset on muutettu ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi tämän lain mukaisesti.

Kriisinratkaisudirektiivin 47 artikla 1 kohdan mukaan osakkeet on ensi sijassa mitätöitävä, kun laitoksen pääomainstrumentteja tai alaskirjauskelpoisia velkoja muunnetaan laitoksen omaksi pääomaksi. Jos kriisinratkaisudirektiivin 36 artiklan mukainen arvonmääritys osoittaa, että laitoksen varat ovat suuremmat kuin sen velat, muuntaminen on toteutettava niin, että osakkeenomistajien omistusosuus laitoksesta laimenee merkittävästi. Kriisinratkaisudirektiivin 47 artiklan 1 kodassa viitataan koko 36 artiklaan, joten osakkeiden mitätöintivaatimus koskee myös sitä tilannetta, jossa arvonmääritys osoittaa, että laitoksen velat olisivat varoja suuremmat arvonmääritykseen sisältyvän konkurssivertailulaskelman mukaan. Osakkeet pitää voida mitätöidä tarvittaessa kokonaan myös siinä tapauksessa, että laitoksen koko oma pääomaa ei tarvitse kirjata alas tappioiden kattamiseen kriisinratkaisussa, jos laitoksen velat ovat varoja suuremmat kuitenkin konkurssivertailussa. Vastaavasti osakkeet on voitava mitätöidä kokonaan myös silloin, kun alaskirjauskelpoisia velkoja muunnetaan omaksi pääomaksi. Säännöstä on edellä esitettyjen seikkojen osalta tarpeen täydentää. Muutoksilla täydennettäisiin kriisinratkaisudirektiivin 47 artiklan 1 kohdan täytäntöönpanoa.

Lisäksi momenttiin tehtäisiin tarkennus viraston oikeudesta määrätä laitos tai sen emoyritys laskemaan liikkeeseen uusia osakkeita tai osuuksia, jotka annetaan ydinpääomainstrumenteiksi tai hyväksyttäväksi veloiksi muunnettujen ensisijaisen lisäpääoman, toissijaisen pääoman, luottolaitoslain 1 luvun 4 a § 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettujen instrumenttien ja hyväksyttävien velkojen haltijoille. Kyseiset ydinpääoman instrumentit tulisi siirtää edellä mainituille haltijoille viipymättä muunnon jälkeen. Osakkeiden ja osuuksien muuntosuhteessa tulisi noudattaa 8 luvun 3 §:n 5 momentissa säädettyjä periaatteita. Säännöksellä täydennettäisiin kriisinratkaisudirektiivin 60 artiklan 3 kohdan aiempaa täytäntöönpanoa.

Jäljempänä esitetyn uuden 8 luvun 7 ea §:n johdosta tämän pykälän 11 momenttiin muutettaisiin viittaus 7 ea §:n 1 momentin 1–8 kohtaan. Viraston olisi viivyttyä laitoksen kriisihallintoon asettamisen ja arvonmäärityksen jälkeen päätettävä lisäksi hyväksyttävien velkojen alentamisesta ja muuntamisesta omiin varoihin luettaviksi rahoitusvälineiksi. Hyväksyttävien velkojen arvon alentaminen tai muuntaminen kriisihallinnossa tai erillään kriisinhallintoon asettamisesta koskisi ainoastaan velkoja, jotka täyttäisivät 8 luvun 7 ea §:n 1 momentin 1–8 kohdassa veloille

säädetyt edellytykset. Tällöin ei kuitenkaan sovellettaisi EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 c artiklan 1 kohdassa säädettyä velkojen jäljellä olevaa maturiteettia koskevaa edellytystä.

7 Luku **Kriisinratkaisuvälineitä kokevat yleiset periaatteet**

5 §. *Arvopaperimarkkinalainsäädännön soveltaminen.* Pykälään korjattaisiin viittaus arvopaperimarkkinalain (746/2012) 3 lukuun, jossa säädetään esitteestä. Aiempi arvopaperimarkkinalain luku 4 on kumottu lailla 1228/2018.

8 luku **Velkojen alaskirjaaminen ja muuntaminen omiin varoihin luettaviksi rahoitusvälineiksi**

3 §. *Velkojen arvonalentamisen ja muuntamisen täytäntöönpano.* Pykälän 3 momenttia täsmennettäisiin siten, että velkojen muuntaminen vdinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi tulisi tehdä määrään, joka turvaisi laitoksen tai väliaikaisen laitoksen toiminnan, markkinoiden luotamuksen sekä sen toimiluvan ehtojen täyttymisen vähintään vuodeksi. Muutoksella täydennettäisiin direktiivin 46 artiklan 2 kohdan ensimmäisen kohdan täytäntöönpanoa.

7 §. *Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimus.* Pykälän 3 momentti, joka koskee vähimmäisvaatimuksen asettamista laitokselle, joka asetettaisiin selvitystilaan tai konkurssiin, kumottaisiin. Direktiivin täytäntöönpanemiseksi kriisinratkaisusuunnitelman mukaan maksukyvyttömyysmenettelyyn asetettavien laitosten vähimmäisvaatimuksesta säädettäisiin uudessa 8 luvun 7 h §:ssä.

Pykälän 4 momenttia esitetään muutettavan kriisinratkaisudirektiivin 45 c artiklan 1 kohdan täytäntöönpanon täydentämiseksi. Momentin 1 kohdan mukaan viraston tulisi vähimmäisvaatimusta asettaessaan huomioida kriisinratkaisun 1 luvun 6 §:ssä säädettyjen tavoitteiden saavuttamisen turvaaminen. Kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän osalta tässä tulisi huomioida, että sen kriisi voitaisiin ratkaista ja kriisinratkaisun tavoitteet saavuttaa soveltamalla kriisinratkaisuvälineitä, kuten esimerkiksi velan arvon alentamista, ryhmään kuuluvaan kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön. Momentin 2 kohtaan lisättäisiin, että velkojen arvoa alennettaessa tai osakkeiden, osuuksien tai muiden tase-erien arvoa alennettaessa tai muunnettaessa viraston olisi huomioitava tarve varmistaa, että laitoksella, kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä tai sen tytäryrityksellä olisi riittävästi omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja tappioiden kattamiseksi. Omia varojen määrän tulisi lisäksi olla riittävä turvaamaan laitoksen tai väliaikaisen laitoksen toiminnan jatkumisen ja toimiluvan ehtojen täyttymisen. Kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä tulisi olla omia varoja vastaavasti myös niissä tilanteissa, joissa 3 kohdan mukaisesti hyväksyttävien velkojen arvoa ei kriisinratkaisusuunnitelman mukaan alennettaisi, muunnettaisi tai siirrettäisi täysimääräisesti liiketoiminnan osittaisen luovutuksen yhteydessä.

Momentin 4–8 ja 10 kohdat vastaisivat voimassa olevia säännöksiä. Momentin 9 kohtaan lisättäisiin viittaus myös harkinnanvaraisesti alaskirjauksen ulkopuolelle jätettäviä velkoja koskevaan 5 §:ään. Muutoksella täydennettäisiin kriisinratkaisudirektiivin 45 b artiklan 9 kohdan toisen alakohdan d alakohdan täytäntöönpanoa.

7 a §. *Vähimmäisvaatimuksen määrittäminen.* Pykälän 4 ja 5 momenttia muutettaisiin.

Pykälän 4 momentissa säädetään vähimmäisvaatimuksen täyttämisestä ryhmän tasolla. Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen on täytettävä vaatimukset konsolidoidulla tasolla. Viraston olisi asettaessaan kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle vähimmäisvaatimusta konsolidoidulla tasolla tarvittaessa huomioitava, purettaisiinko ryhmän kriisinratkaisusuunnitelman

mukaan ryhmään kuuluva ETA-valtioiden ulkopuolella sijaitseva tytäryritys erikseen. Jos kriisinratkaisusuunnitelman mukaan purettaisiin, tämä huomioitaisiin vähimmäisvaatimuksen alentavana seikkana. Konsernin vähimmäisvaatimuksen asettamisessa noudatettaisiin 10 §:ssä säädettyä menettelyä. Säännökseen tehdyillä täsmennyksillä täydennettäisiin kriisinratkaisudirektiivin 45 e artiklan 1 ja 2 kohdan täytäntöönpanoa.

Säännöksestä poistettaisiin lisäksi voimassa olevan momentin jälkimmäinen virke. Yhteenliittymien vähimmäisvaatimusta koskevat säännökset siirrettäisiin kokonaisuudessaan 7 f §:ään.

Pykälän 5 momenttiin täydennettäisiin maininta hyväksyttävien velkojen täysimääräisestä siirrostä liiketoiminnan osittaisen luovutuksen yhteydessä. Säännöksellä täydennettäisiin kriisinratkaisudirektiivin 45 c artiklan 8 kohdan täytäntöönpanoa.

Momentissa säädetään vähimmäisvaatimuksen täyttämistä tilanteessa, jossa hyväksyttävät velat tai osa niistä jätettäisiin arvon alentamisen ulkopuolelle 8 luvun 5 §:n 2 momentin mukaisesti. Jos virasto arvioisi, että hyväksyttävien velkojen arvoa ei todennäköisesti alennettaisi 5 §:n 2 momentissa säädettyistä svistä tai jos hyväksyttävät velat saatettaisiin siirtää täysimääräisesti liiketoiminnan osittaisen luovutuksen yhteydessä, laitoksen tulisi täyttää vähimmäisvaatimus omilla varoilla tai muilla hyväksyttävillä veloilla, jotka riittävät arvon alentamisen ulkopuolelle jätettävien velkojen kattamiseen sekä varmistamaan 7 §:n 2 momentissa säädettyjen edellytysten täyttymisen

7 b §. *Vähimmäisvaatimus maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävälle luottolaitoksille, olennaisille tytäryrityksille ja muille suurille laitoksille.* Pykälän 1 momenttiin täsmennettäisiin, että säännös soveltuu ETA-valtioiden ulkopuolelle sijoittuneen maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen olennaiseen tytäryritykseen. Olennainen tytäryritys on määritelty 1 luvun 3 §:n 27 kohdassa.

Maaanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen tai siihen kuuluvan laitoksen, joka ei itse ole maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävä, vähimmäisvaatimus muodostuu EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 a artiklan mukaisesta vaatimuksesta sekä viraston asettamasta 2 momentin mukaisesta lisävaatimuksesta. Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen olennaisen tytäryrityksen, joka olisi sijoittunut ETA-valtioiden ulkopuolelle, vähimmäisvaatimus muodostuu EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 b artiklasta sekä viraston 2 momentin mukaisesti asettamista lisävaatimuksesta, jotka on täytettävä 7 e a §:n 1 momentin ja 14 luvun 6 §:n 5 momentin edellytykset täyttävillä omilla varoilla ja veloilla. EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisiin vaatimuksiin sovelletaan lisäksi kyseisen asetuksen 494 artiklassa säädettyjä siirtymäsäännöksiä.

7 c §. *Vähimmäisvaatimusta täydentävä vaatimus muille kriisinratkaisun kohteena oleville yhteisöille.* Pykälän 1 momentin 2 kohtaan lisättäisiin viittaus harkinnanvaraisesti arvon alentamisen ulkopuolelle jätettyjä velkoja koskevaan 5 §:ään. Muilta osin säännös vastaisi voimassa olevaa.

7 e §. *Vähimmäisvaatimus tytäryritykselle.* Pykälä muutettaisiin kokonaisuudessaan ja sillä pantaisiin täytäntöön kriisinratkaisudirektiivin 45 f artiklan 1, 3 ja 4 kohta ja Daisy Chain -direktiivissä säädetty uusi 45 f artiklan 1 kohdan neljäs alakohta.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryrityksen vähimmäisvaatimuksesta, joka sen pääsääntöisesti tulisi täyttää yksittäisenä laitoksena. Vastaa-

vasti, jos tytäryritys olisi ETA-valtioiden ulkopuolelle sijoittuneen laitoksen tytäryritys, sen tulisi täyttää vaatimus yksittäisenä laitoksena. Kummassakin tilanteessa edellytetään, ettei tytäryritys olisi kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö,

Kriisinratkaisulain 1 luvun 1 §:n 2 momentin mukaan, mitä laissa säädetään laitoksesta, soveltuu suoraan myös muun muassa rahoitusalan holdingyhtiöihin, sekaholdingyhtiöihin sekä muihin momentissa mainittuihin yhteisöihin. Tästä poiketen pykälän 1 momentissa todettaisiin, että tällaisten yhteisöjen osalta virastolla olisi harkintavaltaa, edellyttäkö virasto niitä täyttämään vähimmäisvaatimuksen yksittäisenä laitoksena. Virasto voisi edellyttää, että tällainen yhteisö täyttää vaatimuksen yksittäisenä laitoksena, jos se olisi kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryritys, mutta ei itse kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö.

Viraston olisi kuultava 7 §:n 1 momentin mukaisesti Finanssivalvontaa ennen vähimmäisvaatimuksen asettamista.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin poikkeuksesta 1 momentissa mainitun ETA-valtioiden ulkopuolelle sijoittuneen laitoksen tytäryritykselle. Jos tällainen tytäryritys olisi samalla myös ETA-alueella toimiva emoyritys, mutta ei kuitenkaan itse kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, tämän tulisi täyttää vähimmäisvaatimus konsolidoidulla tasolla.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin mahdollisuudesta poiketa 1 momentista ja asettaa vähimmäisvaatimus siinä mainituille tytäryrityksille konsolidoidulla tasolla. Vähimmäisvaatimus 1 momentissa mainituille tytäryrityksille voitaisiin asettaa konsolidoidulla tasolla, jos kaikki säännöksen 1–5 kohdissa säädetty vaatimukset sekä pykälän 5 momentin edellytykset täytyisivät.

Virasto voisi poiketa 1 momentista ja asettaa vähimmäisvaatimuksen siinä mainituille tytäryrityksille konsolidoidulla tasolla myös pykälän 4 momentin perusteella. Tällöin edellytettäisiin, että tytäryritykselle olisi asetettu luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 6 §:ssä säädetty harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus konsolidoidulla tasolla. Lisäksi edellytettäisiin, että vähimmäisvaatimuksen asettaminen konsolidoidulla tasolla ei johtaisi siihen, että konsolidoinnin piiriin kuuluvan alakonsernin pääomapohjan vahvistamiseksi tarvittava määrä yliarvioitaisiin silloin kun 8 luvun 7 §:n 4 momentin 2 kohtaa sovelletaan. Pääomapohjan vahvistamiseksi tarvittavan määrän arvioinnissa on huomioitava myös konsolidoinnin piiriin kuuluvien kriisinratkaisusuunnitelman mukaan maksukyvyttömyysmenettelyyn asetettavien laitosten määrä. Mitä enemmän konsolidoinnin piiriin kuuluisi laitoksia, jotka hoidettaisiin maksukyvyttömyysmenettelyissä, sitä pienempi on pääomapohjan vahvistamiseksi tarvittava määrä.

Pykälän 5 momentissa säädettäisiin lisäedellytyksistä, jotka tulisi täyttää, jotta 3 ja 4 momentissa säädettyissä tilanteissa tytäryritykselle voitaisiin asettaa vähimmäisvaatimus konsolidoidulla tasolla. Se, että tytäryritys noudattaisi vähimmäisvaatimusta konsolidoidulla tasolla, ei saisi heikentää konsernin kriisinratkaisustrategian uskottavuutta ja toteutettavuutta, tytäryrityksen mahdollisuutta noudattaa omien varojen vaatimusta arvon alentamis- ja muuntamisvaltuuksien soveltamisen jälkeen tai konsernin sisäisten tappioiden siirto- ja pääomapohjan vahvistamismekanismien toimivuutta.

Pykälän 6 momentissa säädettäisiin poikkeuksesta 1–5 momenttiin sekä 7 e §:ään. Säännös vastaisi valtaosin voimassa olevaa 7 e §:n 2 momenttia, mutta sen 3 kohtaa täsmennettäisiin kriisinratkaisudirektiivin täsmällisemmäksi täytäntöön panemiseksi.

Säännöksen 3 kohdassa edellytettäisiin, että ei olisi olemassa tai ennakoitavissa olevaa estettä sille, että emoyritys tai kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö voisi siirtää nopeasti omia varoja

tai velkojen takaisinmaksua tytäryritykselle, johon oltaisiin toteuttamassa 6 luvussa säädetty osakkeiden, osuuksien tai muiden tase-erien arvon alentamistoimia tai muuntotoimia. Tämän tulisi olla mahdollista myös tilanteessa, jossa emoyritykseen tai kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön sovellettaisiin kriisinratkaisuvälineitä.

Pykälän 7 momentissa säädettäisiin tytäryrityksen vähimmäisvaatimuksen asettamisessa noudatettavasta menettelystä ja se vastaisi voimassa olevaa 7e §:n 3 momenttia. Tytäryrityksen vähimmäisvaatimus asetetaan yhteistyössä muiden kriisinratkaisuviranomaisten kanssa siten kuin 10 §:ssä säädetään ETA-valtioiden kriisinratkaisuviranomaisten välisestä yhteistyöstä ja 14 luvussa ryhmäkriisinratkaisusta.

7 ea §. *Tytäryritysten vähimmäisvaatimuksen täyttäminen.* Lakiin esitetään säädettävän uusi pykälä, jossa säädettäisiin 7 e §:ssä tarkoitettujen tytäryritysten vähimmäisvaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävistä instrumenteista. Säännöksellä täsmennettäisiin kriisinratkaisudirektiivin 45 f artiklan 2 ja 5 kohdan täytäntöönpanoa sekä pantaisiin täytäntöön Daisy Chain -direktiivissä säädetyt 45 f artiklan uudet 2 a ja 2 b kohdat.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin, että 7e §:n 1–4 momentissa tarkoitettujen tytäryritysten olisi täytettävä vähimmäisvaatimus ydinpääomalla ja omilla varoilla taikka 1–8 kohdassa säädetyt vaatimukset täyttävillä veloilla taikka näiden yhdistelmällä.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin mahdollisuudesta täyttää vähimmäisvaatimus kokonaan tai osittain kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön antamalla takauksella 1–8 kohdassa lueteltujen edellytysten täytyessä. Säännös vastaisi voimassa olevaa 7 e §:n 5 momenttia.

Virasto voisi 3 momentin mukaan pöytäkirjassa käsitellä kriisinratkaisun kohteena olevaa yhteisöä toimittamaan riippumattoman oikeudellisen lausunnon tai osoittamaan muulla tavoin, ettei vakuuden siirrolle kriisinratkaisun kohteena olevalta yhteisöltä tytäryritykselle ole esteitä silloinkaan, kun yhteisöön kohdistuu kriisinratkaisutoimia.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin 7e §:n 3 tai 4 momentissa tarkoitettujen tytäryritysten omiin varoihin ja hyväksyttäviin velkoihin mukaan luettavista veloista. Näiden velkojen enimmäismäärästä säädettäisiin 5 momentissa. Säännöksillä pantaisiin täytäntöön Daisy Chain -direktiivin 45 f artiklan 2 a ja 2 b kohta.

7 f §. *Talletuspankkien yhteenliittymän vähimmäisvaatimus.* Pykälään koottaisiin kaikki talletuspankkien yhteenliittymien vähimmäisvaatimusta koskevat säännökset. Säännökset vastaisivat pitkälti voimassa olevaa 7 f §:ää, 7 a §:n 4 momenttia ja 7 e §:n 6 momenttia, mutta niihin tehtäisiin joitain täsmennyksiä kriisinratkaisudirektiivin täytäntöönpanon täydentämiseksi.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin yhteenliittymän vähimmäisvaatimuksen noudattamisesta ja sillä on pantu täytäntöön kriisinratkaisudirektiivin 45 e artiklan 3 kohta. Virasto päättäisi, mille yhteenliittymään kuuluville jäsenluottolaitoksille, keskusyhteisölle tai niiden konsolidointiryhmään kuuluville yrityksille tai muille yhteenliittymään kuuluville yhteisölle asetettaisiin vähimmäisvaatimus, jotta koko yhteenliittymä noudattaisi vähimmäisvaatimusta ryhmän tasolla. Päätöstä tehdessä viraston tulisi huomioida yhteenliittymän kriisinratkaisusuunnitelma sekä yhteenliittymän keskinäisen vastuun piirteet. Lisäksi virasto päättäisi, miten kunkin yhteisön, jolle vähimmäisvaatimus asetettaisiin, tulisi kriisinratkaisusuunnitelman mukaisesti täyttää vaatimus. Jos virasto päätyisi harkinnassaan, että jollekin kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle ei asetettaisi vaatimusta konsolidoidulla tasolla, yhteisön tulisi täyttää vähimmäisvaatimus 2 momentin mukaan yksittäisenä laitoksena.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin keskusyhteisön tai sen jäsenluottolaitoksen vähimmäisvaatimuksen täyttämistä. Säännöksellä on pantu täytäntöön kriisinratkaisudirektiivin 45 f artiklan 1 kohdan neljäs alakohta.

Jos keskusyhteisö ei olisi kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, sen olisi täytettävä vähimmäisvaatimus yksittäisenä laitoksena. Lisäksi sellaisen yhteenliittymän jäsenluottolaitoksen, joka ei olisi kriisinratkaisusuunnitelmassa määritelty kriisinratkaisun kohteena olevaksi yhteisöksi, tulisi pääsääntöisesti täyttää laitoskohtainen vähimmäisvaatimus. Näille olisi kuitenkin mahdollista myöntää poikkeus laitoskohtaisesta vaateesta yleisen 7 e §:n 6 momentin poikkeussäännöksen nojalla.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin 7 e §:n 6–7 momentin ja 7 ea §:n soveltumisesta myös sellaiseen keskusyhteisöön, jäsenluottolaitokseen ja kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön, jolle asetetaan vähimmäisvaatimus 2 momentissa säädetyin tavoin yksittäisenä laitoksena. Säännös on osa kriisinratkaisudirektiivin 45 f artiklan 2–5 kohtien täytäntöönpanoa.

Pykälän 4 momentissa säädetyin edellytyksin virasto voisi päättää olla soveltamatta 7 e §:n 6 ja 7 momenttia tai 7 ea §:ää kokonaan tai osittain keskusyhteisöön tai sen jäsenluottolaitokseen. Säännöksellä pantaisiin täytäntöön kriisinratkaisudirektiivin 45 g artikla. Jotta edellä mainittuja säännöksiä voitaisiin jättää soveltamatta, yhteenliittymälain 3 §:n 1–3 kohdan edellytysten tulisi täytyä, eli keskusyhteisön tulee ohjata ja valvoa jäsenluottolaitoksiaan, yhteenliittymien omien varojen vähimmäismäärää ja maksuvalmiutta tulisi valvoa konsolidoidulla tasolla ja keskusyhteisön vastata jäsenluottolaitostensa veloista ja jäsenluottolaitokset olla velvollisia osallistumaan toisten jäsenten tukitoimiin ja tiettyjen velkojen maksuun. Lisäksi edellytetään, että keskusyhteisö ja laitos kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään ja jäsenluottolaitosten vähimmäisvaatimusta valvotaan kokonaisuutena niiden konsolidoitujen tilinpäätösten perusteella. Kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän tulee lisäksi täyttää 1 momentissa säädetty vähimmäisvaatimus konsolidoidulla tasolla eikä keskusyhteisön ja sen jäsenluottolaitoksen väliselle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle kriisinratkaisussa ole olemassa tai ei ole ennakoitavissa olennaista estettä.

7 g §. *Vähimmäisvaatimukseen sisällytettävät hyväksyttävät velat.* Pykälän 4 momenttia esitetään täsmennettävän säännöksen johtolauseen ja 3 kohdan osalta sekä korjattavan säännöksessä olevien muihin säännöksiin koskevien viittausten osalta, etenkin uuden esitetyn 7 ea §:n johdosta. Muutoksilla täydennetään kriisinratkaisudirektiivin 45 b artiklan 3 kohdan täytäntöönpanoa.

7 h §. *Vähimmäisvaatimus maksukyvyttömyysmenettelyyn asetettavalle laitokselle.* Pykälällä pantaisiin täytäntöön kriisinratkaisudirektiivin 2 artiklan 1 kohdan 83 aa alakohdan määritelmä sekä 45c artiklan uusi 2a kohta.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin pääsääntöisestä kiellosta asettaa omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimus sellaiselle laitokselle, joka kriisinratkaisusuunnitelman mukaan asetettaisiin selvitystilaan tai konkurssiin. Mikäli kyse olisi kriisinratkaisun kohteena olevasta ryhmästä, vähimmäisvaatimusta ei saisi asettaa myöskään ryhmään kuuluvalla laitoksella, joka ei itse ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, jos tähän yhteisöön ei kriisinratkaisusuunnitelman mukaan sovellettaisi velkojen alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia. Näissä tapauksissa tytäryrityksenä toimivalla laitoksella ei siis tarvitsisi enää olla omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja omien varojen vaatimustensa lisäksi. Säännös tarkoittaisi ryhmien osalta myös, että ryhmän jäsenluottolaitoksille asetettaisiin vähimmäisvaatimus, jos ryhmän kriisinratkaisusuunnitelma sisältäisi esimerkiksi ryhmän jäsenluottolaitosten sulautumisen ennen koko ryhmään kohdistuvia muiden kriisinratkaisuvälineiden soveltamista.

Arvioidessaan kriisinratkaisusuunnitelmaa tehdessä, onko laitos sellainen, joka hoidettaisiin kansallisissa maksukyvyttömyysmenettelyissä, viraston olisi huomioitava sen merkityksellisyttä konsernissa ja onko sillä kriittisiä toimintoja. Sellaista laitosta ei tulisi asettaa maksukyvyttömyysmenettelyssä hoidettavaksi, joka edustaisi merkittävää osaa kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän kokonaisriskin määrästä, vähimmäisomavaraisuusasteen vastuista tai liiketoiminnan tuotoista.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin poikkeuksesta 1 momenttiin. Virasto voisi asettaa vähimmäisvaatimuksen kriisinratkaisusuunnitelman mukaan maksukyvyttömyysmenettelyyn asetettavalle laitokselle, jos virasto katsoisi sen perustelluksi. Tässä arvioissaan viraston tulisi huomioida erityisesti laitoksen kaatumisen rahoitusvakausvaikutukset, tartuntavaikutukset sekä vaikutukset talletussuojarahastoon ja sen rahoituksen riittävyyteen. Jos laitoksen kaatumisella voisi olla haitallisia vaikutuksia edellä mainittuihin seikkoihin, se voisi puoltaa sitä, että laitokselle asetettaisiin tappionkattamisvaatimusta korkeampi vähimmäisvaatimus, jolla kyseisiin riskeihin voitaisiin vastata. Jos virasto harkintansa perusteella päätyisi asettamaan laitokselle vähimmäisvaatimuksen, tulisi vähimmäisvaatimuksen olla suurempi kuin 7 §:n 2 momentin 1 kohdassa säädetty tappioiden kattamisosuuden määrä.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin rahoitusvälineistä, joilla 2 momentin perusteella asetettu vähimmäisvaatimus tulisi täyttää.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin poikkeuksista EU:n vakavaraisuusvaatimuksessa säädettyihin virastolta etukäteen pyydettyihin lupiin. Jos laitokselle ei olisi asetettu 1 momentin mukaisesti vähimmäisvaatimusta, sen ei tarvitsisi myöskään pyytää EU:n vakavaraisuusasetuksen 77 artiklan 2 kohdan mukaista lupaa rahoitusvälineiden osto-optiolle, lunastukselle, takaisinmaksulle tai takaisinostolle ennen sopimuksenmukaista maturiteettia. Lisäksi laitoksen ei tarvitsisi pyytää virastolta EU:n vakavaraisuusasetuksen 78a artiklassa säädettyä lupaa vähentää hyväksyttävien velkojen instrumentteja. Jos laitokselle olisi asetettu vähimmäisvaatimus pykälän 2 momentin mukaisesti, tulisi nämä luvat edelleen pyytää.

Pykälän 5 momentissa säädettäisiin poikkeuksista EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädettyihin vähennysvelvoitteisiin. Säännöksellä pyritään varmistamaan ryhmän purkamismahdollisuudet ja säädettäisiin tietyissä tilanteissa suoritettavasta omien varojen instrumenttien muodossa olevien omistusosuuksien vähentämisestä. Tämän vähennyksen suorittaminen riippuisi siitä, miten olennaisia maksukyvyttömyysmenettelyyn asetettavan tytäryrityksen liikkeeseen laskemien omien varojen instrumenttien omistusosuudet olisivat suhteessa väliyhtiönä toimivan yhteisön tappionkattamiskykyyn.

Jos laitoksen tytäryritykselle ei olisi asetettu vähimmäisvaatimusta 1 momentissa säädetyn mukaisesti, emoyrityksen EU:n vakavaraisuusvaatimuksen mukaisista hyväksyttävistä veloista ei asetuksen 72 e artiklan 5 kohdan mukaisesti tehtäisi vähennystä, joka koskisi emoyrityksen osuutta tytäryrityksen liikkeelle laskemista omien varojen ja hyväksyttävien velkojen rahoitusvälineistä. Tästä kuitenkin poiketen, jos emoyrityksen osuus näistä rahoitusvälineistä olisi vähintään 7 prosenttia laitoksen omien varojen ja velkojen vähimmäismäärästä, tulisi vähennys tehdä omien varojen rahoitusvälineiden osuuden osalta. Laskettaessa 7 prosentin osuutta tulisi huomioida ainoastaan sellaiset omat varat ja velat, jotka täyttävät 8 luvun 7 ea §:n 1 momentissa säädetty edellytykset. Omistusosuus lasketaan vuosittain 31.12. edellisten 12 kuukauden keskiarvona. Lisäksi, jotta vähennys omien varojen rahoitusvälineiden osalta tulisi sovellettavaksi, edellytetään, että emoyrityksenä toimiva laitos on niin sanottu ”väliyhteisö”, eli se ei olisi itse kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, mutta olisi sellaisen tytäryrityksen taikka ETA-valtioiden ulkopuolelle sijoittuneen laitoksen tytäryritys, joka olisi kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, jos se olisi sijoittautunut ETA-alueelle. Tällaisen väliyhteisön olisi joka tapauksessa jatkossakin

vähennettävä EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisesti kaikki hallussaan olevat samaan kriisintarkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvien muiden yhteisöjen kuin maksukyvyttömyysmenettelyyn asettavien laitosten liikkeeseen laskemat sisäisen vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävät varat.

9 §. *Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimuksen valvonta.* Pykälän 1 momentin johdantokappaleeseen lisättäisiin viittaus 7 f §:ään ja 1 kohtaan viittaus konsernin purkamista ja toiminnan uudelleenjärjestämistä koskevien esteiden poistamista koskevaan 3 luvun 5 §:ään.

10 §. *Yhteistyö muiden ETA-valtioiden kriisintarkaisuviranomaisten kanssa.* Pykälän 2 momenttiin korjattaisiin viittaus uuteen 7 ea §:n 1 momenttiin. Muilta osin säännös vastaisi voimassa olevaa.

14 §. *Julkistaminen sekä raportointi virastolle ja Euroopan pankkiviranomaiselle.* Pykälään tehtäisiin uuden 7 ea §:n johdosta tarvittavat muutokset pykäläviittauksiin. Lisäksi 4 ja 6 momenttia muutettaisiin Daisy Chain -direktiivin täytäntöön panemiseksi. Muilta osin säännös vastaisi voimassa olevaa.

Pykälän 1 momentin mukaan laitoksen on raportoitava omista varoista ja tietyistä veloista virastolle ja Finanssivalvonnalle puolivuositain tai vuosittain. Puolivuositain laitoksen on raportoitava hyväksyttävien velkojen määrä sekä 7 ea §:n 1 momentin johdantokappaleessa säädetty omien varojen määrät. Näihin määriin on tehtävä tarvittaessa EU:n vakavaraisuusasetuksen 72e–72j artiklan mukaiset vähennykset. Määrät on ilmoitettava 7 a §:n 2 momentin mukaisesti prosenttiosuutena EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisesta kokonaisriskin määrästä ja vastuiden kokonaismäärästä. Laitosten on lisäksi raportoitava vuosittain muiden alentamiskelpoisten velkojen määrä. Laitoksen on raportoitava myös edellä mainittujen, momentin 1 ja 2 kohdassa säädettyjen velkojen ja omien varojen koostumus, niiden maksunsaantijärjestys konkurssissa sekä se, sovelletaanko niihin kolmannen maan lainsäädäntöä. Jos omiin varoihin tai velkoihin sovelletaan kolmannen maan lainsäädäntöä, raportoinnissa tulee mainita tämä maa ja samalla mainittava, sisältävätkö ne tämän luvun 12 a §:ssä säädetyn tai EU:n vakavaraisuusasetuksen 52 artiklan 1 kohdan p ja q alakohdassa tai 63 artiklan n ja o alakohdassa säädetyn arvonalentamis- ja muuntamisvaltuuksien tunnustamista koskevan sopimusehdon.

Euroopan pankkiviranomainen laatii komissiolle luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa määritellään raportointimallit, niiden käyttöä koskevat ohjeet ja menetelmät, määritelmät, raportointitiheys- ja ajankohdat sekä tietotekniset ratkaisut raporttien toimittamiseksi. Komissio hyväksyy standardit Euroopan valvontaviranomaisesta annetun asetuksen (EU) 1093/2010¹² 15 artiklan mukaisesti.

Pykälän 2 momentissa säädetään poikkeuksista laitoksen raportointivelvollisuuksiin. Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään laitoksen puolivuositaisesta tai vuosittaisesta raportoinnista, laitoksen on raportoitava virastolle ja Finanssivalvonnalle, jos nämä pyytävät sitä. Laitoksen ei tarvitse raportoida pykälän 1 momentin 2 kohdassa säädetystä muiden alentamiskel-

¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010 Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta

poisten velkojen määrästä, jos laitoksella on raportointipäivänä 1 momentin 1 kohdassa säädettyjä omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja vähintään 150 prosenttia sille asetetusta omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevasta vähimmäisvaatimuksesta.

Pykälän 3 momentissa säädetään laitoksen tietojen julkistamisvelvollisuudesta. Laitoksen on julkistettava vähintään vuosittain hyväksyttävien velkojen määrä ja 7 e a §:n 1 momentin johdantokappaleessa säädetty omien varojen määrä sekä niiden koostumus, maturiteettiprofiili ja maksunsaantijärjestys selvitystilassa ja konkurssissa. Sen lisäksi laitoksen on julkistettava 8 luvun 7 a §:n 4 momentin, 7 e tai 7 f §:n mukaisesti vahvistettu omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus. Vähimmäisvaatimus on ilmoitettava 7 a §:n 2 momentin mukaisesti prosentiosuutena EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisesta kokonaisriskin määrästä ja vastuuden kokonaisuudesta. Euroopan pankkiviranomainen laatii komissiolle luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa määritellään yhtenäiset julkistamismuodot, julkistamistiheys ja niihin liittyvät ohjeet. Yhtenäisellä julkistamistavalla pyritään siihen, että tiedot ovat riittävän kattavat ja vertailukelpoiset, jotta laitosten riskiprofiileja ja vähimmäisvaatimusten noudattamista voidaan verrata. Komissio hyväksyy standardit Euroopan valvontaviranomaisesta annetun asetuksen (EU) 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

Säännöksen 4 momenttia koskevalla muutoksella pantaisiin täytäntöön Daisy Chain -direktiivin 45 i artiklan 4 kohta. Jos laitokselle ei olisi asetettu omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimusta, koska se kriisinratkaisusuunnitelman mukaan asetettaisiin maksukyvyttömyysmenettelyyn tai siihen ei 7 h §:n 1 momentin mukaisesti kohdistettaisi alaskirjaus- ja muuntamisvälineitä, siihen ei sovellettaisi pykälän 1 ja 3 momentissa säädettyjä raportointi- ja julkistamisvelvoitteita. Raportointi- ja julkistamisvelvoitteet eivät koskisi täysimääräisesti myöskään sellaisia laitoksia, joille virasto olisi 7 h §:n 2 momentin mukaisesti asettanut vähimmäisvaatimuksen. Näissä tilanteissa viraston tulisi 1 ja 3 momentista poiketen määrittää raportoitavien ja julkaistavien seikkojen sisältö sekä aikataulut raportoinnille ja tietojen julkistamiselle. Vaadittavan raportoinnin ja julkistamisen tulisi olla oikeasuhtaista, ja laitokselta tulisi edellyttää vain sellaista raportointia ja julkistamista, mikä on tarpeen vähimmäisvaatimuksen noudattamisen valvomiseksi. Viraston tulisi hallintolain mukaisesti antaa raportoinnin ja julkistamisen sisällöt ja aikataulut laitokselle tiedoksi.

Pykälän 5 momentissa säädetään laitoksen julkistamisvelvollisuudesta kriisinratkaisun jälkeen siirtymäajan päätyttyä. Jos laitokseen on käytetty kriisinratkaisuvaltuuksia tai siihen on sovellettu 6 luvun 1 §:ssä säädettyjä velkojen arvonalentamis- ja muuntamisvaltuuksia, laitoksen on julkistettava tiedot 3 momentin mukaisesti siitä päivästä lähtien, kun siirtymäaika 7 a §:n 4 momentin, 7 e tai 7 f §:n mukaisesti vahvistetun omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen noudattamiselle päättyy. Siirtymäajasta säädetään 8 luvun 11 §:ssä.

Pykälän 6 momenttia muutettaisiin Daisy Chain -direktiivin 45 j artiklan 1 kohdan täytäntöönpanemiseksi. Säännökseen lisättäisiin viittaus 7 f §:ään.

12 Luku Viraston toimivaltuudet

8 §. *Valtuudet keskeyttää sopimuksen täytäntöönpano.* Pykälän 2 momentin 3 kohdan a alakohdasta muutettaisiin. Säännöksessä täsmennettäisiin, että virasto voisi keskeyttää laitoksen tekemän sopimuksen maksu- tai suoritusvelvoitteiden täytäntöönpanon, jos se olisi tarpeen laitoksen taloudellisen tilan heikkenemisen estämiseksi ja yleisen edun arvion toteuttamiseksi. Säännöksellä pyritään, että virasto saisi keskeytyksen myötä lisää aikaa arvioida, täytyvätkö 4 luvun 1 §:n 1 momentin 3 kohdassa säädetty yleisen edun edellytykset.

13 §. Varojenjaon rajoittaminen. Pykälän 1 momenttiin lisättäisiin viittaus 7 b §:n 1 momentissa säädettyyn omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimukseen 7 a §:n 1 momentin 1 kohdan viittauksen lisäksi. Pykälän 6 momenttiin korjattaisiin viittaus uuteen 7 ea §:n 1 momenttiin. Muilta osin säännös vastaa voimassa olevaa.

14 Luku **Ryhmäkriisinratkaisu.**

6 §. Eurooppalainen kriisinratkaisukollegio. Pykälän 6 momenttiin korjattaisiin viittaus uuteen 7 ea §:n 1 momenttiin.

18 Luku **Hallinnolliset seuraamukset**

1 §. Seuraamusmaksu. Pykälän 1 momenttiin lisättäisiin viittaukset 7 a §:n 4 momentin lisäksi muihin säännöksiin, joissa säädetään omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevasta vähimmäisvaatimuksesta. Lisäksi säännökseen korjattaisiin viittaus 4 luvun 1 §:n 5 momenttiin, jossa säädetään laitoksen hallituksen ilmoitusvelvollisuudesta Finanssivalvonnalle 4 momentin sijaan.

19 Luku **Erinäiset säännökset**

2 §. Holdingyhtiöiden konkurssi ja selvitystila. Lain voimaantuloa koskeva 2 § siirrettäisiin uudeksi 3 §:ksi. Voimassaolevaa 2 §:ää muutettaisiin siten, että siinä säädettäisiin lain 1 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettujen yhteisöjen konkurssi- ja selvitystilasääntelyä täydentävästä sääntelystä. Säännöksellä pantaisiin täytäntöön kriisinratkaisudirektiivin 32 b artikla.

Kyseinen kriisinratkaisudirektiivin artikla on pantu täytäntöön luottolaitosten osalta liikepankkilain 23 a §:n 2 momentissa, säästöpankkilain 120 a §:n 3 momentissa ja osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain 33 §:n 2 momentissa. Sijoituspalveluyritysten osalta säännös on pantu täytäntöön sijoituspalvelulain 13 a luvun 2 §:n 1 momentissa, joka viittaa liikepankkilain 6 luvun säännöksiin. Kriisinratkaisulain 1 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettujen erilaisten holdingyhtiöiden osalta säännöksen täytäntöönpano on ollut puutteellinen.

Jos yhtiö on kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa, se tulee joko asettaa kriisihallintoon, selvitystilaan tai hakea konkurssiin. Jos käsillä ei ole yleistä etua kriisihallintoon asettamiseksi, valittavaksi tulee selvitystila tai konkurssiin hakeminen. Koska säänneltävässä tilanteessa kyse voi olla yhtiöstä, joka on vasta todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa eikä siis konkurssilain mukaisesti vielä maksukyvytön, konkurssiin asettamisedellytykset eivät välttämättä täyty. Tällaisessa tilanteessa viraston tulisi asettaa laitos selvitystilaan. Jos luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain 4 luvun 2 §:ssä mainittujen arviointien perusteella on selvää, että laitos on maksukyvytön eli muuten kuin tilapäisesti kykenemätön maksamaan velkojaan niiden erääntyessä, viraston tulisi hakea laitosta konkurssiin. Konkurssiin asettaminen olisi selvitystilaan määräämistä perustellumpaa muun muassa silloin, jos yhtiö on likvidaatioarvoin laskien ylivelkainen. Tuomioistuin ratkaisisi konkurssiin asettamisen voimassaolevien säännösten mukaisesti.

Viraston tulisi määrätä yhtiö viipymättä selvitystilaan tai haettava konkurssia sen jälkeen, kun se on tehnyt päätöksen kriisinratkaisulain 4 luvun 2 §:n mukaisesti laitoksen kriisihallintoon asettamatta jättämisestä. Sen varmistamiseksi, että yhtiössä käynnistetään olosuhteisiin nähden tarkoituksenmukaisin menettely, viraston on kuultava Finanssivalvontaa ennen kuin se määrää yhtiön selvitystilaan tai tekee sitä koskevan konkurssihakemuksen. Selvitystilaan sovellettaisiin muutoin mitä muun muassa voimassaolevassa sääntelyssä säädetään selvitystilasta.

3 §. Voimaantulo. Pykälä vastaa voimassaolevan lain 19 luvun 2 §:ää, joka siirtyy nyt 3 §:ksi.

7.2 Laki luottolaitostoiminnasta

1 Luku Oikeus harjoittaa luottolaitostoimintaa

4 a §. Luottolaitoksen velkojen maksunsaantijärjestys. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi *4 momentti*, jolla täydennetään kriisintarkaisudirektiivin 48 artiklan 7 kohdan ensimmäisen ja toisen alakohdan sekä 108 artiklan 3 kohdan kansallista täytäntöönpanoa. Mainitut säännökset edellyttävät, että myös luottolaitoksen holdingyhtiöön sovelletaan vastaavia säännöksiä maksunsaantijärjestyksestä kuin itse luottolaitokseen. Koska luottolaitoksen vakavaraisuusasemaa ja vakavaraisuusvaatimusten täyttämiseen kelpoisia instrumentteja tarkastellaan osaltaan myös konsolidoidulla tasolla, on johdonmukaista, että vastaavia maksunsaantijärjestyssäännöksiä sovelletaan myös konsernien emoyhteisöihin. Muutoksella ei olisi merkittävää vaikutusta luottolaitoslainsäädännön soveltamisalan kannalta, koska useita säännöksiä jo tällä hetkellä sovelletaan konsolidoinnin perusteella myös holdingyhtiöihin.

7.3 Sijoituspalvelulaki

13 a Luku Selvitystila ja konkurssi

2 §. Liikepankkilain ja luottolaitostoiminnasta annetun lain säännösten soveltaminen. Pykälän *4 momenttia* esitetään muutettavan lisäämällä viittaus edellä esitettyyn uuteen luottolaitostoiminnasta annetun lain 4 a §:n 4 momenttiin. Viittauksen myötä maksunsaantijärjestystä koskeva uusi säännös soveltuisi myös sijoituspalveluyritysten erilaisiin omistusyhteisöihin.

7.4 Laki rahoitusvakausviranomaisesta

5 Luku Talletussuoja

9 §. Maksuvelvollisuuden alkaminen. Pykälän *5 momentista* poistettaisiin viraston velvollisuus ilmoittaa talletussuojakorvausten maksuvelvollisuuden alkamista koskevasta päätöksestä virallisessa lehdessä.

Viraston on ilmoitettava talletussuojakorvausten maksuvelvollisuutta koskevasta päätöksestä tallettajille. Tallettajille ilmoittaminen tarkoittaa käytännössä yleistiedoksiantoa. Yleistiedoksiantoa koskevaa hallintolain sääntelyä muutettiin lailla 432/2019 ja pääsääntöiseksi yleistiedoksiannon tavaksi on säädetty päätöksen julkaisu viranomaisen verkkosivuilla ja tarpeen vaatiessa sellaisessa sanomalehdessä, josta vastaanottajan voidaan otaksua parhaiten saavan tiedon. Virallisen lehden asema yleistiedoksiannon tiedoksisaantijankohdan määräävänä ilmoittamistapana säilytettiin kuitenkin sellaisten poikkeuksellisten tilanteiden varalta, joissa asiakirjan nähtäville asettamista koskevaa ilmoitusta ei ole voitu julkaista viranomaisen verkkosivuilla. Koska talletussuojakorvaukset asetettaisiin tallettajien saataville 5 luvun 10 §:n mukaisesti seitsemän työpäivän kuluessa, tiedonvälityksen tulee olla tehokasta. Talletussuojakorvaustilanteessa tallettajat saavutetaan parhaiten hallintolain 62 §:n mukaisena yleistiedoksiantona viraston verkkosivujen sekä päivälehtien kautta, eikä tilanteessa ole tarvetta erilliselle virallisessa lehdessä tapahtuvalle ilmoitukselle. Päätöstä koskeva ilmoitus olisi voimassa olevan sääntelyn mukaisesti julkaistava Suomessa ilmestyvissä suurimmissa päivälehdissä suomeksi ja ruotsiksi sekä viraston internetsivuilla. Talletussuojakorvausten maksuvelvollisuuden alkamista koskevan päätöksen lisäksi tallettajille annetaan tiedoksi yksittäisen tallettajan talletussuojakorvausta koskevassa asiassa tehty päätös.

11 §. *Eräiden avustavien tehtävien siirtäminen.* Lakiin ehdotetaan uutta säännöstä eräiden avustavien tehtävien siirtämisestä yksityiselle tai julkiselle palveluntarjoajalle. Viraston toimialan ja tehtävien luonteen vuoksi on mahdollista, että virastoon saapuu poikkeuksellisen paljon yhteydenottoja tai käsiteltävien asioiden määrä on viraston tavanomaiseen kokoon nähden merkittävä, erityisesti esimerkiksi talletussuojakorvausten maksamisen tilanteessa. Viraston toimivaltuuksien käyttötilanteessa avustavien tehtävien, kuten neuvonnan tarve voi olla merkittävästi tavanomaista suurempaa. Tehtävien tehokkaan hoidon kannalta on tärkeää, että avustavia tehtäviä voidaan nopeasti siirtää yksityisellä tai julkiselle palveluntarjoajalle. Säännös vastaisi pitkälle sitä, mitä liikenne- ja viestintävirastosta annetun lain (935/2018) 3 luvun 9 §:ssä säädetään vastaavista avustavien tehtävien siirtämisestä.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin mahdollisuudesta toiminnan tarkoituksenmukaiseksi järjestämiseksi ja viraston ydintehtävien hoitamisen varmistamiseksi sopia eräiden neuvontapalvelu-, asiakaspalvelu- ja asiakirjapalvelutehtävien, joihin ei sisälly päätöksentekovallan käyttöä, siirtämisestä yksityiselle tai julkiselle palveluntarjoajalle. Pykälässä kuvatuilla tehtävillä tarkoitettaisiin esimerkiksi tiedon välittämistä, lainsäädäntöön ja ohjeisiin liittyvää neuvontaa, asiakirjojen vastaanottoa, käsittelyä ja luovuttamista sekä muita vastaavia teknisiä ja hallinnollisia tehtäviä. Tehtävät olisivat rutiiniluonteisia avustavia tukitehtäviä, joissa ei käytetä merkittävää julkista valtaa. Palveluntarjoaja ei voisi hoitaa perustuslain 2 §:n 3 momentin perusteella viranomaiselle säädettyjä tehtäviä, esimerkiksi tehdä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) 14 §:ssä tarkoitettua päätöstä asiakirjan antamisesta. Tällaisten tehtävien hoitaminen kuuluisi virastolle.

Tehtävien siirto voitaisiin toteuttaa joko sopimuksella tai hallintopäätöksellä sekä yhdistää muuhun viraston hankkimaan palveluun. Palvelutehtävien siirtämiseen sovellettaisiin tämän lain lisäksi muun ohella sähköisen viestinnän palveluista annetun lain (917/2014) 31 lukua.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin, että palveluntarjoajalla olisi oltava riittävät tekniset edellytykset sekä riittävä osaaminen 1 momentissa tarkoitettujen tehtävien hoitamiseen. Lisäksi avustavia tehtäviä hoitava henkilö toimisi pykälän mukaisia tehtäviä suorittaessaan rikosoikeudellisella virkavastuulla. Vahingonkorvausvastuusta näissä tehtävissä toimivan henkilön osalta säädettäisiin vahingonkorvauslaissa (412/1974). Lisäksi säännöksessä tarkoitettujen tehtävien hoidossa olisi noudatettava, mitä hallintolaissa, kielilaissa (423/2003) ja viranomaisten julkisuudesta annetussa laissa säädetään

8 Voimaantulo

Kriisinratkaisudirektiiviin säädetyt muutokset tulee panna kansallisesti täytäntöön 13.11.2024, minkä vuoksi esitetään, että lainsäädäntömuutokset tulisivat voimaan kyseisenä ajankohtana.

9 Suhde perustuslakiin ja säätämisyjärjestys

Rahoitusvakausviranomaisesta annetun lain 7 luvun 11 §:ssä esitetään, että virasto voisi siirtää neuvota-, asiakaspalvelu-, asiakirjapalveluja tai muita avustavia tehtäviä, joihin ei sisälly päätöksentekovallan käyttöä, yksityiselle tai julkiselle palveluntarjoajalle. Säännöstä on arvioitava perustuslain 124 §:n kannalta. Perustuslain mukaan julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaaranne perusoikeuksia, oikeusturvaa tai muita hyvän hallinnon vaatimuksia. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle.

Julkisella hallintotehtävällä viitataan perustuslaissa melko laajaan hallinnollisten tehtävien kokonaisuuteen, johon kuuluu esimerkiksi lakien toimeenpanoon sekä yksityisten henkilöiden ja yhteisöjen oikeuksia, velvollisuuksia ja etuja koskevaan päätöksentekoon liittyviä tehtäviä. Myös julkisen palvelujen toteuttamista voidaan pitää julkisen hallintotehtävänä (PeVM 9/2002 vp, s. 5.). Tällöin on yleensä kyse niin kutsusta tosiasiallisesta hallintoiminnasta. Tosiasiallisella hallintoiminnalla tarkoitetaan yleensä hallintotehtävän hoitamiseen liittyvää toimintaa, jolla ei tavoitella suoranaisia oikeusvaikutuksia. Tosiasialliseen hallintotoimintaan saattaa kuitenkin sisältyä julkisen vallan käyttöä, kuten yksityisiin kohdistuvien käskyjen ja kieltojen antamista ilman edeltäviä käsittelytoimia. Tosiasiallinen julkisen vallan käyttäminen voi ilmetä myös niin, ettei asiassa tehdä oikeudellisessa mielessä hallintopäätöstä. Kyse voi olla esimerkiksi neuvonnasta. Vaikka kyse ei siinä siten ole julkisen vallan käyttämisestä, kyse on kuitenkin julkisen hallintotehtävän hoitamisesta perustuslain 124 §:ssä tarkoitettulla tavalla, koska neuvonta kuuluu hallintolain 8 §:n mukaan viranomaisen lakisäätteisiin tehtäviin. (PevL 11/2006, s. 2; PevL 20/2006 vp, s. 2.)

Perustuslakivaliokunnan lausuntokäytännössä on kiinnitetty huomiota julkisen hallintotehtävän käsitteen tulkinnassa tietyn tehtävän luonteeseen ja ominaispiirteisiin. Merkitystä on myös ollut sillä, onko tehtävästä säädetty laissa, samoin kuin sillä, toimiiko tietty taho tehtävää hoitaessaan viranomaisten määräys-, ohjaus- tai valvontavallan piirissä. Lisäksi huomiota on muun ohella kiinnitetty tietyn tehtävän ja siihen liittyvän päätöksenteon oikeusvaikutuksiin (ks. esim. PeVL 5/2014 vp, PeVL 53/2014 vp). Valiokunta on katsonut käytännössään, että viranomaisia avustavia tehtäviä voidaan sopimuksella siirtää muiden kuin viranomaisten hoidettavaksi, kun se perustuu lakiin (ks. esim. PeVL 47/2005 vp, s. 6/I). Julkinen hallintotehtävä voidaan perustuslain 124 §:n perusteella antaa muulle kuin viranomaiselle siten myös lain nojalla tehtävällä sopimuksella.

Julkinen hallintotehtävä voidaan perustuslain 124 §:n mukaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi. Tarkoituksenmukaisuusarvioinnissa tulee hallinnon tehokkuuden ja muiden hallinnon sisäisiksi luonnehdittavien tarpeiden lisäksi kiinnittää erityistä huomiota yksityisten henkilöiden ja yhteisöjen tarpeisiin (HE 1/1998 vp, s. 179/II, PEVL 8/2014 vp, s. 3/II, PEVL 16/2016 vp, s. 3). Myös hallintotehtävän luonne on otettava huomioon (HE 1/1998 vp, s. 179/II, ks. esim. PeVL 6/2013 vp, s. 2/II, PeVL 65/2010 vp, s. 2/II, PeVL 57/2010 vp, s. 5/1). Siten tarkoituksenmukaisuusvaatimus voi palveluiden tuottamiseen liittyvien tehtävien kohdalla täyttyä helpommin kuin esimerkiksi yksilön tai yhteisön keskeisiä oikeuksia koskevan päätöksen teon kohdalla (HE 1/1998 vp, s. 179/II, ks. myös PeVL 8/2014 vp, s. 4).

Perustuslakivaliokunta on painottanut vakiintuneessa lausuntokäytännössään, että tarkoituksenmukaisuusvaatimus on oikeudellinen edellytys, jonka täyttyminen jää tapauskohtaisesta arvioitavaksi (PeVL 44/2016 vp, s. 5, PeVL 16/2016 vp, s. 3, PEVL 12/2014 vp, s. 2/II). Tarkoituksenmukaisuusvaatimuksen täyttymystä tulee arvioida tapauskohtaisesti kunkin viranomaisorganisaation ulkopuolelle annettavaksi ehdotetun julkisen hallintotehtävän kohdalla erikseen (PeVL 44/2016 vp, s. 5).

Perustuslakivaliokunta on arvioidessaan tarkoituksenmukaisuuskriteerin täyttymistä kiinnittänyt huomiota muun muassa tehtävissä tarvittavaan erityisosaamiseen tai resursseihin (PeVL 29/2013 vp, s. 2, PeVL 37/2010 vp, s. 5/I), palvelutarpeen lisääntymiseen (PeVL 11/2004 vp, s. 2/I) ja joustavuuteen (PeVL 6/2013 vp, s. 2/II) sekä toiminnan tehokkuuteen (PeVL 3/2009 vp, s. 4/II). Tarkoituksenmukaisuusvaatimuksessa ei ole kysymys vain taloudellisesta tarkoituksenmukaisuudesta, vaikka järjestelyn taloudellisiin vaikutuksiin onkin asianmukaisesti kiinnitettävä riittävästi huomiota (PeVL 11/2006 vp, s. 2–3). Merkitystä on myös viranomaisen henkilöstöresurssien riittävyydellä (PeVL 23/2013 vp, s. 3/II, PeVL 6/2013 vp, s. 2/II).

Rahoitusvakausviranomaisesta annetussa laissa tarkoitettujen neuvonta-, asiakas- ja asiakirja-palveluihin liittyvien tehtävien siirtäminen muun kuin viranomaisen hoidettaviksi olisi katsottava olevan tarpeellista tehtävien tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi. Tehtävät eivät kohdistu yksilöiden tai yhteisöjen oikeuteen, vaan ovat luonteeltaan lähinnä asiakaspalvelua tai neuvontaa, mutta eivät merkittävää julkisen vallan käyttöä. Rahoitusvakausvirasto on varsin pieni virasto, johon voi kuitenkin kohdistua huomattava määrä asiakaspalveluvheteidenottoja ja neuvontatarpeita niissä tilanteissa, joissa se soveltaisi kriisintarkaisutoimivaltuuksiaan pankkiin tai päättäisi talletussuojakorvausten maksamisesta. Tällaisessa kriisitilanteessa aktualisoitua palvelutarpeen lisääntyminen ja viraston henkilöstöresurssien rajallisuus puoltavat mahdollisuutta siirtää säännöksessä mainittuja avustavia tehtäviä ulkoisille palveluntarjoajille.

Ehdotettu säännös vastaa muun muassa liikenne- ja viestintävirastosta annetun lain 3 luvun 9 §:ää sekä Verohallinnosta annetun lain 2 b §:ää, joka on säädetty perustuslakivaliokunnan myöntävaikutuksella (PeVL 30/2012 vp). Perustuslakivaliokunta on tuolloin todennut, että säännöksessä tarkoitettut tehtävät ovat vain viranomaista avustavia, lähinnä rutiininluonteisia tukitehtäviä, eikä niihin sisälly julkisen vallan käyttämistä. Perustuslakivaliokunta on arvioinut, että säännöksessä mainittujen teknisten tehtävien siirto on tarkoituksenmukaista ja sääntely täyttää muutoinkin perustuslakivaliokunnan käytännössä tämän kaltaiselle tehtävien siirrolle asetetut vaatimukset (ks. esim. PeVL 3/2009 vp, s. 4–5 ja PeVL 11/2006 vp). Edellä esitettyjen seikkojen perusteella katsotaan, että myös tässä esitetty avustavien tehtävien siirto täyttää tarkoituksenmukaisuutta koskevat vaatimukset.

Perustuslakivaliokunnan tulkintakäytännössä on katsottu, että oikeusturvan ja hyvän hallinnon vaatimusten toteutumisen varmistaminen perustuslain 124 §:n tarkoittamassa merkityksessä edellyttää, että asian käsittelyssä noudatetaan hallinnon yleislakeja ja että asioita käsittelevät toimivat virkavastuulla (PeVL 33/2004 vp, s. 7/II, PeVL 46/2002 vp, s. 10). Esitetyssä säännöksessä todettaisiin nimenomaisesti, että henkilöt toimisivat avustavissa tehtävissä virkavastuulla ja heihin soveltuisi vahingonkorvauslain mukainen vahingonkorvausvastuu. Tehtävien hoidossa olisi myös noudatettava, mitä hallintolaisissa, kielilaisissa ja viranomaisten julkisuudesta annetussa laissa säädetään.

Edellä esitettyjen seikkojen perusteella katsotaan, että esitetty säännös täyttää perustuslain 124 §:ssä asetetut vaatimukset ja voidaan säätää tavallisessa lain säätämisyjärjestyksessä.

Ponsi

Koska Daisy Chain -direktiivissä on säännöksiä, jotka ehdotetaan pantaviksi täytäntöön lailla, annetaan eduskunnan hyväksyttäväksi hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain (1194/2014) 8 luvun 7 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 234/2021,

muutetaan 1 luvun 3 §:n 1 momentin 30 kohta, 3 luvun 4 §:n 4 momentin 13 kohdan b alakohta, 4 luvun 4 §:n 1 momentti ja 5 §:n 4 momentti, 6 luvun 1 §:n 1 ja 11 momentti, 7 luvun 5 §, 8 luvun 3 §:n 3 momentti, 7 §:n 4 momentti, 7 a §:n 4 ja 5 momentti, 7 b §:n 1 momentti, 7 c §:n 1 momentin 2 kohta, 7 e §, 7 f § ja sen otsikko, 7 g §:n 4 momentti, 9 §:n 2 momentin 1 kohta, 10 §:n 2 momentti, 14 §, 12 luvun 8 §:n 2 momentin 3 kohdan a alakohta, 13 §:n 1 ja 6 momentti, 14 luvun 6 §:n 6 momentti, 18 luvun 1 §:n 1 momentti, 19 luvun 2 §,

sellaisina kuin niistä ovat, 1 luvun 3 §:n 1 momentin 30 kohta, 3 luvun 4 §:n 4 momentin 13 kohdan b alakohta ja 5 §:n 4 momentti, 6 luvun 1 §:n 1 ja 11 momentti, 8 luvun 3 §:n 3 momentti, 7 §:n 4 momentti, 7 a §:n 4 ja 5 momentti, 7 b §:n 1 momentti, 7 c §:n 1 momentin 2 kohta, 7 e §, 7 f § ja sen otsikko, 7 g §:n 4 momentti, 9 §:n 2 momentin 1 kohta, 10 §:n 2 momentti, 14 §, 12 luvun 8 §:n 2 momentin 3 kohdan a alakohta, 13 §:n 1 ja 6 momentti, 14 luvun 6 §:n 6 momentti ja 18 luvun 1 §:n 1 momentti laissa 234/2021, 7 luvun 5 § laissa 406/2019 sekä 19 luvun 2 § laissa 195/2023,

lisätään 2 luvun 6 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 234/2021, uusi 4 momentti, 8 lukuun uusi 7 e § ja 7 h § ja 19 lukuun uusi 3 § seuraavasti:

1 Luku

Yleiset säännökset

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

30) *hyväksyttävillä veloilla* alentamiskelpoisia velkoja, jotka täyttävät 8 luvun 7 e a §:n 1 momentin 1–8 kohdassa sekä 7 g §:ssä säädetyt edellytykset, ja toissijaiseen pääomaan luettavia rahoitusvälineitä, jotka täyttävät EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyt edellytykset.

2 Luku

Kriisinratkaisusuunnitelma

6 §

Konsernin kriisinratkaisusuunnitelman sisältö

Kriisinratkaisusuunnitelmassa on määritettävä kriisinratkaisun kohteena olevaksi yhteisöksi rahoitusalan holdingyhtiö, joka suoraan tai välillisesti omistaa emoyrityksenä toimivan monialan holdingyhtiön tytäryrityksenä toimivat laitokset. Myös kriisinratkaisutoimenpiteet tulee kohdistua tässä tarkoitettuun välitason rahoitusalan holdingyhtiöön.

3 Luku

Purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arviointi

4 §

Laitoksen purkamista ja toiminnan uudelleenjärjestämistä koskevien esteiden poistaminen

Virasto voi vaatia laitokselta seuraavien toimenpiteiden toteuttamista laitoksen purkamisen tai toiminnan uudelleenjärjestämisen esteen poistamiseksi:

13) seuraavien juoksuajan profiilien muuttaminen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen noudattamiseksi:

b) 8 luvun 7 g §:ssä ja 7 ea §:n 1 momentin 1–8 kohdassa tarkoitettut hyväksyttävät velat.

4 Luku

Laitoksen asettaminen kriisihallintoon

4 §

Kriisinratkaisumenettelyn aloittamista koskevan päätöksen julkistaminen

Jos laitos asetetaan kriisihallintoon, 2 §:ssä tarkoitettussa tapauksessa päätöksen tiivistelmä ja muussa tapauksessa koko päätös on julkistettava:

- 1) viraston internetsivuilla;
 - 2) Finanssivalvonnan internetsivuilla;
 - 3) menettelyn kohteena olevan laitoksen internetsivuilla;
 - 4) Euroopan pankkiviranomaisen internetsivuilla.
-

5 §

Ryhmään kuuluvan yrityksen, kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän ja sen jäsenluottolaitosten asettaminen kriisihallintoon

Virasto voi asettaa kriisihallintoon rahoitusalan holdingyhtiön, rahoitusalan sekaholdingyhtiön ja monialan holdingyhtiön sekä emoyrityksenä toimivan vastaavan yhtiön, vaikka se ei täyttäisi 1 §:ssä säädettyjä kriisihallintoon asettamisen edellytyksiä, jos:

- 1) yhtiö on kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö;

2) yhtiön laitoksena toimiva tytäryritys, joka ei ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, täyttää 1 §:n 1 momentissa säädetyt edellytykset;

3) tämän momentin 2 kohdassa tarkoitettun tytäryrityksen kaatuminen luo riskin kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän kannalta; ja

4) tytäryrityksen tai kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän kriisinratkaisu edellyttää yhtiöön kohdistuvia toimenpiteitä.

6 Luku

Osakkeiden, osuuksien ja eräiden muiden tase-erien arvon alentaminen ja muuntaminen sekä osakkeiden ja osuuksien mitätöiminen

1 §

Velvollisuus alentaa omaan pääomaan luettavien erien nimellisarvoa sekä alentaa ja muuntaa eräitä muita tase-eriä

Viraston on viivytyksettä sen jälkeen, kun laitos on asetettu kriisihallintoon ja laitoksessa on suoritettu 5 luvun 1 §:ssä tarkoitettu arvonmääritys, päätettävä laitoksen tappioiden kattamisesta, osakkeiden ja osuuksien mitätöimisestä sekä EU:n vakavaraisuusasetuksen 51 artiklassa tarkoitettun ensisijaisen lisäpääoman tai 62 artiklassa tarkoitettun toissijaisen pääoman alentamisesta ja muuntamisesta ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi. Viraston on katettava laitoksen tappiot alentamalla laitoksen sekä, tämän luvun 3 §:ssä säädetyin edellytyksin, laitoksen kanssa samaan ryhmään kuuluvan yrityksen osakkeiden tai osuuksien ja muiden omaan pääomaan luettavien erien nimellisarvoa, tai jos osakkeella tai osuudella ei ole nimellisarvoa, kirjainpidollista vasta-arvoa. Viraston on samalla mitätöitävä kunkin osakkeen- tai osuudenomistajan osakkeet tai osuudet, jollei virasto päättää luovuttaa kyseisiä osakkeita tai osuuksia sellaisille velkojille, joiden saamiset on muutettu ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi tämän lain mukaisesti. Jos 5 luvun mukaan laaditun arvonmäärityksen mukaan laitoksen nettoarvo on positiivinen, laitoksen omiin varoihin luettavia eriä ja alakirjauskelpoisia velkoja muunnettaessa olemassa olevia osakkeiden ja muiden omistusinstrumenttien omistusosuutta on laimennettava merkittävästi. Virasto voi tässä momentissa tarkoitettujen tase-erien tai hyväksyttävien velkojien muuntamiseksi velvoittaa laitoksen tai sen emoyrityksen laskemaan liikkeeseen uusia osakkeita tai osuuksia nykyisille osakkaille tai hyväksyttävien velkojien haltijoille edellyttäen, että muuntosuhteessa noudatetaan 8 luvun 3 §:n 5 momenttia.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, sovelletaan myös hyväksyttäviin velkoihin, jotka täyttävät 8 luvun 7 ea §:n 1 momentin 1–8 kohdassa säädetyt edellytykset, lukuun ottamatta EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 c artiklan 1 kohdassa säädettyä velkojen jäljellä olevaa juoksuaikaa koskevaa edellytystä.

7 Luku

Kriisinratkaisuvälineitä koskevat yleiset periaatteet

5 §

Arvopaperimarkkinalainsäädännön soveltaminen

Mitä arvopaperimarkkinalain 3 luvussa säädetään esitteestä ja sen sisällöstä sekä 11 luvussa julkisesta ostotarjouksesta ja tarjousvelvollisuudesta, ei sovelleta luovutettaessa tai hankittaessa osakkeita tämän lain 8–11 luvun säännösten nojalla.

8 Luku

Velkojen arvon alentaminen ja muuntaminen omiin varoihin luettaviksi rahoitusvälineiksi

3 §

Velkojen arvonalentamisen ja muuntamisen täytäntöönpano

Viraston on lisäksi alennettava velkojen nimellisarvoa ja muunnettava arvonalennusta vastaava määrä ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi. Muuntaminen tehdään määrään, joka tarvitaan 2 momentissa tarkoitettujen velkojen kirjanpitoarvon alentamisen jälkeen laitoksen tai väliaikaisen laitoksen omien varojen lisäämiseksi sellaiselle omien varojen kynnysarvon mukaiselle tasolle, joka turvaisi laitoksen tai väliaikaisen laitoksen toiminnan, markkinoiden luotamuksen sekä sen toimiluvan ehtojen täyttymisen vähintään vuodeksi.

7 §

Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimus

Viraston tulee 1 momentin mukaista vähimmäisvaatimusta asettaessaan ottaa huomioon ainakin:

- 1) tarve turvata kriisinratkaisun tavoitteiden saavuttaminen;
- 2) tarve varmistaa, että jos velkojen arvoa alennetaan tai osakkeiden, osuuksien tai muiden tase-erien arvoa alennetaan tai muunnetaan, laitoksella, kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä tai sen tytäryrityksillä on riittävästi omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja, jotta tappiot voidaan kattaa ja laitoksen omien varojen määrä voidaan nostaa sellaiselle omien varojen kynnysarvon mukaiselle tasolle, joka turvaisi laitoksen tai väliaikaisen laitoksen toiminnan jatkumisen ja toimiluvan ehtojen täyttymisen;
- 3) tarve varmistaa, että jos hyväksyttävien velkojen arvoa ei kriisinratkaisusuunnitelman mukaan alenneta tai muunneta tai siirretä täysimääräisesti osittaisessa liiketoiminnan luovutuksessa, kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä on riittävästi omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja, jotta tappiot voidaan kattaa ja yhteisön omien varojen määrä voidaan nostaa sellaiselle omien varojen kynnysarvon mukaiselle tasolle, joka turvaisi sen toiminnan jatkumisen ja toimiluvan ehtojen täyttymisen;
- 4) laitoksen tai kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön koko, liiketoiminta- ja rahoitusmalli, riskiprofiili, vakaus ja miten se edistää taloutta;
- 5) laitoksen toiminnan loppumisen haitalliset vaikutukset rahoitusvakauteen, muihin laitoksiin tai rahoitusjärjestelmään;
- 6) kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omiin varoihin luettavien rahoitusvälineiden ja etuoikeusasemaltaan huonompien hyväksyttävien instrumenttien markkinoiden syvyys, hinnoittelu ja aika, joka on tarpeen päätöksen mukaisten transaktioiden toteuttamiseksi;
- 7) sellaisten hyväksyttävien velkojen instrumenttien määrä, jotka täyttävät EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a artiklan edellytykset ja joiden jäljellä oleva juoksu-aika on alle vuoden vähimmäisvaatimuksen muuttamista koskevasta päätöksestä lukien;

8) sellaisten rahoitusvälineiden saatavuus ja määrä, jotka täyttävät EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a artiklassa tarkoitetut edellytykset, lukuun ottamatta mainitun asetuksen 72 b artiklan 2 kohdan d alakohtaa;

9) se, onko niiden velkojen määrä, jotka on 4 tai 5 §:ssä rajattu arvonalentamisen tai muuntamisen soveltamisalan ulkopuolelle ja joilla on konkurssimenettelyssä maksunsaantijärjestyksessä sama tai huonompi asema kuin ensisijaisuusiäriestyksessä korkeimmilla hyväksyttävillä veloilla, merkittävä verrattuna kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omiin varoihin ja hyväksyttäviin velkoihin;

10) mahdollisten uudelleenjärjestelykustannusten vaikutus kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön pääomapohjan vahvistamiseen.

7 a §

Vähimmäisvaatimuksen määrittäminen

Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen on täytettävä 1 momentin 1 ja 2 kohdassa, 7 b §:ssä tai 7 g §:ssä säädetty vaatimukset konsolidoidulla tasolla. Viraston on vaatimusta asettaessaan otettava tarvittaessa huomioon, purettaisiinko ryhmän kriisinratkaisusuunnitelman mukaan ryhmän ETA-valtioiden ulkopuolella sijaitseva tvtärviritys erikseen.

Jos viraston arvion mukaan hyväksyttävien velkojen arvoa ei todennäköisesti alennettaisi 5 §:n 2 momentin perusteella tai ne todennäköisesti siirrettäisiin täysimääräisesti osittaisessa liiketoiminnan luovutuksessa, laitoksen on täytettävä vähimmäisvaatimus omilla varoilla tai hyväksyttävillä veloilla, jotka riittävät kattamaan arvonalentamisen ulkopuolelle jätettyjen velkojen määrän sekä varmistamaan 7 §:n 2 momentissa säädettyjen edellytysten täyttymisen.

7 b §

Vähimmäisvaatimus maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävälle luottolaitoksille, olennaisille tytäryrityksille ja muille suurille laitoksille

Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen tai siihen kuuluvan laitoksen vähimmäisvaatimus muodostuu EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 a ja 494 artiklan vaatimuksista ja viraston tämän pykälän 2 momentin mukaisesti asettamista lisävaatimuksista. ETA-valtioiden ulkopuolelle sijoittuneen maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen olennaisen tvtärvirityksen, ioka on sijoittautunut ETA-valtioon, vähimmäisvaatimus muodostuu EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 b artiklasta ja 494 artiklan vaatimuksista sekä viraston 2 momentin mukaisesti asettamista lisävaatimuksista, jotka on täytettävä 7 e a §:n 1 momentin ja 14 luvun 6 §:n 5 momentissa säädetty edellytykset täyttävillä omilla varoilla ja veloilla.

7 c §

Vähimmäisvaatimusta täydentävä vaatimus muille kriisinratkaisun kohteena oleville yhteisöille

Virasto voi päättää, että muiden kuin maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen tai 7 d §:ssä tarkoitettujen kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen

on täytettävä vähimmäisvaatimuksen lisäksi omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä rahoitusvälineillä tai 7 g §:n 4 momentissa tarkoitetuilla veloilla vaatimus, joka on enintään kahdeksan prosenttia velkoien ja omien varojen kokonaismäärästä taikka 7 b §:n 7 momentin 2 kohtaa soveltamalla saatu määrä. Viraston voi tehdä päätöksen, jos:

2) on riski, että sellaisten muiden kuin etuoikeudeltaan huonompien velkoien arvonalentaminen, joita ei ole 4 tai 5 §:ssä rajattu arvonalentamisen soveltamisalan ulkopuolelle, aiheuttaa velkojille suurempia tappioita kuin niille aiheutuisi konkurssimenettelyssä;

7 e §

Vähimmäisvaatimus tytäryrityksille

Kriisintarkoituksena olevan yhteisön tytäryrityksen tai ETA-valtioiden ulkopuolelle sijoittuneen laitoksen tytäryrityksen, joka ei ole itse kriisintarkoituksena oleva yhteisö, tulee täyttää vähimmäisvaatimus yksittäisenä laitoksena. Edellä 1 luvun 1 §:n 2 momentista poiketen virasto voi edellyttää, että myös siinä tarkoitettua yhtiötä tulee täyttää vähimmäisvaatimus yksittäisenä laitoksena, jos se on kriisintarkoituksena olevan yhteisön tytäryritys, mutta ei ole itse kriisintarkoituksena oleva yhteisö.

Edellä 1 momentista poiketen, jos ETA-valtioiden ulkopuolelle sijoittuneen laitoksen tytäryritys on samalla myös ETA-valtiossa toimiva emoyritys, mutta ei itse kriisintarkoituksena oleva yhteisö, tämän tulee täyttää vähimmäisvaatimus konsolidoidulla tasolla.

Virasto voi tytäryrityksen kriisintarkoituksena vastaavana viranomaisena asettaa 1 momentista poiketen siinä tarkoitetuille tytäryrityksille vähimmäisvaatimuksen konsolidoidulla tasolla seuraavien edellytysten täytyessä:

- 1) tytäryritys on kriisintarkoituksena olevan yhteisön suorassa omistuksessa;
- 2) kriisintarkoituksena oleva yhteisö on ETA-alueella emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö;
- 3) sekä tytäryritys että kriisintarkoituksena oleva yhteisö ovat sijoittautuneet Suomeen ja kuuluvat samaan kriisintarkoituksena olevaan konserniin;
- 4) kriisintarkoituksena oleva yhteisö ei omista tytäryrityksen lisäksi suoraan muita tytäryrityksenä toimivia laitoksia, joille on asetettu 7 §:n mukainen vähimmäisvaatimus tai joihin sovelletaan tässä pykälässä säädettyä vähimmäisvaatimusta; ja
- 5) EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 e artiklan 5 kohdassa säädetyillä vähennyksillä olisi kohtuuton vaikutus tytäryritykseen

Lisäksi virasto voi 3 momentista poiketen asettaa 1 momentissa tarkoitetuille tytäryrityksille vähimmäisvaatimuksen konsolidoidulla tasolla, jos tytäryritykselle on asetettu luottolaitostoinnasta annetun lain 11 luvun 6 §:ssä säädetty harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus konsolidoidulla tasolla. Vähimmäisvaatimuksen asettaminen tytäryritykselle konsolidoidulla tasolla ei saa johtaa siihen, että konsolidointiin kuuluvan alakonsernin pääomapohjan vahvistamiseksi tarvittava määrä yliarvioidaan 7 §:n 4 momentin 2 kohtaa sovellettaessa. Arviossa on huomiotettava tällöin myös konsolidointiin kuuluvien kriisintarkoituksensuunnitelman mukaan maksukyvyttömyysmenettelyyn asetettavien laitosten määrä.

Edellä 3 ja 4 momenttia sovellettaessa edellytetään lisäksi, että se, että tytäryritys noudattaisi vähimmäisvaatimusta konsolidoidulla tasolla, ei olennaisesti heikennä mitään seuraavista:

- 1) konsernin kriisintarkoituksenastrategian uskottavuus ja toteutettavuus;
- 2) tytäryrityksen mahdollisuus noudattaa omien varojen vaatimusta arvonalentamis- ja muuntamisvaltuuksien soveltamisen jälkeen;
- 3) konsernin sisäisten tappioiden siirtoa ja pääomapohjan vahvistamista sisältäen tytäryrityksen tai muiden kriisintarkoituksena olevan ryhmään kuuluvien yhteisöjen osakkeiden,

osuuksien ja eräiden muiden tase-erien 6 luvun 1 §:ssä säädetty arvon alentaminen ja muuntaminen.

Virasto voi tytäryrityksen kriisinratkaisusta vastaavana viranomaisena poiketa siitä, mitä 1–5 momentissa ja 7 ea §:ssä säädetään tytäryrityksestä, jos:

1) sekä tytäryritys että emoyritys tai kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään ja ne on rekisteröity ja niitä valvotaan Suomessa;

2) Suomessa kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö tai emoyritys konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella täyttää vähimmäisvaatimuksen;

3) ei ole tai ei ole ennakoitavissa estettä, jonka vuoksi emoyritys tai kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ei voisi siirtää nopeasti omia varoja tai velkojen takaisinmaksua tytäryritykselle, etenkin tilanteessa, jossa emoyritykseen tai kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön sovelletaan kriisinratkaisuvälineitä;

4) tytäryritystä johdetaan terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden mukaisesti ja emoyritys tai kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö takaa tytäryrityksen velvoitteet Finanssivalvonnan hyväksymällä tavalla taikka tytäryrityksen riskit ovat merkitykseltään vähäiset;

5) emoyrityksen tai kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön riskien arviointia, mittaamista ja valvontaa koskevat menettelyt kattavat myös tytäryrityksen;

6) tytäryritys on emoyrityksen tai kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kirjanpitolain 1 luvun 5 §:n 1 momentin mukaisessa määräysvallassa; ja

7) tytäryritys ei ole itse kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö.

Tässä pykälässä tarkoitetun tytäryrityksen vähimmäisvaatimus asetetaan noudattaen 10 §:ssä ja 14 luvussa säädettyä menettelyä.

7 ea §

Tytäryritysten vähimmäisvaatimuksen täyttäminen

Edellä 7e §:n 1–4 momentissa tarkoitettujen laitosten on täytettävä vähimmäisvaatimus ydinpääomalla sekä omilla varoilla, jotka on laskettu liikkeeseen samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluville yhteisöille ja jotka ovat näiden ostamia taikka jotka on laskettu liikkeelle muulle kuin samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvalla yhteisöllä ja ovat näiden ostamia, jos omien varojen arvonalentaminen tai muuntaminen ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä. Vähimmäisvaatimus voidaan täyttää tämän lisäksi tai sijasta veloilla, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:

1) velka on laskettu liikkeelle samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvalla kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle ja on sen suoraan tai välillisesti ostama samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvan muun yhteisön, joka osti velan laitokselta, välityksellä taikka velka on laskettu liikkeelle nykyiselle osakkeenomistajalle, joka ei kuulu kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmään ja on tämän ostama, jos velkojen arvonalentaminen tai muuntaminen ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä;

2) velka täyttää EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a artiklassa säädetyt vaatimukset lukuun ottamatta 72 b artiklan 2 kohdan b, c, k, l ja m alakohtaa sekä 3–5 kohtaa;

3) velan etusija maksunsaantijärjestyslain mukaisesti on sellaisten velkojen jälkeen, jotka eivät täytä 1 kohdan edellytyksiä ja joita ei sisällytetä omien varojen vaatimukseen;

4) velan arvoa alennettaisiin tai muunnettaisiin kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän kriisinratkaisusuunnitelman mukaisesti ja siten, ettei arvон alentaminen tai muuntaminen vaikuttaisi kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä;

5) velan hankkimista ei ole rahoittanut suoraan tai välillisesti 7e §:n 1–4 momentissa tarkoitettu laitos;

6) velan ehdoissa ei todeta, että 7 e §:n 1–4 momentissa tarkoitettu laitos soveltaisi osto-optiota, lunastusta, takaisinostoa tai ennenaikaista takaisinmaksua muutoin kuin laitoksen selvitystilassa tai konkurssissa;

7) velan korkoa tai pääomaa ei voi lyhentää ennenaikaisesti muuten kuin 7 e §:n 1–4 momentissa säädetyn laitoksen selvitys- tai konkurssimenettelyssä;

8) velan koron tai osingon maksujen määrää ei muuteta 7 e §:n 1–4 momentissa säädetyn laitoksen tai sen emoyrityksen luottokelpoisuuden perusteella.

Virasto voi päättää, että tytäryrityksen vähimmäisvaatimus täytetään kokonaan tai osittain kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön antamalla takauksella, jos:

1) 7 e §:n 6 momentin 1 ja 2 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät;

2) takaus on vähintään vähimmäisvaatimuksen korvaavan osuuden suuruinen;

3) aiempi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) virasto on tehnyt 6 luvun 1 §:ssä tarkoitettua päätöksen tytäryrityksen pääomaan luettavien erien nimellisarvon alentamisesta ja hyväksyttävien velkojen alentamisesta; tai

b) takaus tulee maksettavaksi, jos tytäryritys ei pysty maksamaan velkojaan eräpäivänä;

4) vähintään 50 prosentille takauksesta on vakuutena rahoitusvakuuslain (11/2004) 1 §:ssä tarkoitettu rahoitusvakuusjärjestely;

5) takaukselle asetettu vakuus täyttää EU:n vakavaraisuusasetuksen 197 artiklan vaatimukset, ja se riittää aliarvostusten jälkeen kattamaan tämän momentin 4 kohdassa säädetyn vakuuden;

6) takaukselle asetettua vakuutta ei ole kiinnitetty eikä se ole muiden takausten vakuutena;

7) vakuuden juoksuaika täyttää EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 c artiklan 1 kohdassa säädetty edellytykset; ja

8) vakuuden siirrolle kriisinratkaisun kohteena olevalta yhteisöltä tytäryritykselle ei ole esteitä, vaikka kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön kohdistuu kriisinratkaisutoimia.

Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön on viraston pyynnöstä toimitettava riippumaton oikeudellinen lausunto tai muulla tavoin osoitettava, ettei 2 momentin 8 kohdassa säädettyjä esteitä ole.

Jos tytäryritykselle on asetettu vähimmäisvaatimus konsolidoidulla tasolla 7 e §:n nojalla, sen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrään on sisällytettävä ETA-alueelle sijoittuneen ja sen konsolidoinnin piiriin kuuluvan tytäryrityksen seuraavat tämän pykälän 1 momentin mukaisesti liikkeeseen laskemat velat:

1) velat, jotka on laskettu liikkeelle kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle ja ovat sen suoraan tai välillisesti ostamia sellaisen samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvan muun yhteisön välityksellä, joka ei kuulu konsolidoitua vähimmäisvaatimusta noudattavan yhteisön konsolidoinnin piiriin; 2) velat, jotka on laskettu liikkeeseen nykyiselle osakkeenomistajalle, joka ei kuulu samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään.

Edellä 4 momentin 1 ja 2 kohdissa säädettyjen velkojen määrä ei saa ylittää konsolidoinnin piiriin kuuluvan tytäryrityksen vähimmäisvaatimuksen määrää. iosta on vähennetty:

1) velat, jotka on laskettu liikkeelle omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimusta konsolidoinnin perusteella noudattavalle yhteisölle ja ovat sen suoraan tai välillisesti ostamia sellaisen samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvan muun yhteisön välityksellä, joka kuuluu kyseisen yhteisön konsolidoinnin piiriin; ja 2) tämän pykälän 1 momentissa säädettyt omat varat.

7 f §

Talletuspankkien yhteenliittymän vähimmäisvaatimus

Virasto päättää talletuspankkien yhteenliittymän kriisinratkaisusuunnitelma ja yhteenliittymän keskinäisen vastuun piirteet huomioiden, mille yhteenliittymään kuuluville yhteisöille ase-

tetaan 7, 7 a–7 d §:ssä säädetty vähimmäisvaatimus sen varmistamiseksi, että koko yhteenliittymä noudattaa vaatimusta ryhmän tasolla, ja miten niiden tulee kriisinratkaisusuunnitelman mukaisesti täyttää vaatimus.

Keskusyhteisön tai sen jäsenluottolaitoksen, joka ei itse ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, on täytettävä vähimmäisvaatimus yksittäisenä laitoksena. Lisäksi kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön, jolle ei 1 momentissa säädetyn harkinnan jälkeen aseteta 7 §:n 1 momentissa, 7 d §:n 1 ja 2 momentissa tai 7 b §:n 1 momentissa säädetty vaatimusta konsolidoidulla tasolla, tulee täyttää 7 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa säädetty vähimmäisvaatimus yksittäisenä laitoksena.

Mitä 7e §:n 6 ja 7 momentissa ja 7 ea §:ssä säädetään tytäryrityksestä, sovelletaan myös sellaiseen keskusyhteisöön, jäsenluottolaitokseen ja kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön, jolle asetetaan vähimmäisvaatimus 2 momentissa säädetyn tavoin yksittäisenä laitoksena.

Virasto voi päättää olla soveltamatta 7 e §:n 6 ja 7 momenttia tai 7 ea §:ää kokonaan tai osittain keskusyhteisöön tai sen jäsenluottolaitokseen, jos talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain 3 §:n 1–3 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät ja:

- 1) keskusyhteisö ja laitos kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään;
- 2) jäsenluottolaitosten vähimmäisvaatimusta valvotaan kokonaisuutena niiden konsolidoitujen tilinpäätösten perusteella;
- 3) kriisinratkaisun kohteena oleva ryhmä täyttää vähimmäisvaatimuksen 1 momentissa säädetyn tavoin ryhmän tasolla; ja
- 4) ei ole tai ei ole ennakoitavissa olennaista estettä keskusyhteisön ja sen jäsenluottolaitoksen väliselle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle kriisinratkaisussa.

7 g §

Vähimmäisvaatimukseen sisällytettävät hyväksyttävät velat

Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omien varojen ja hyväksyttävien velkojen kokonaismäärään sisällytetään samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvan tytäryrityksen liikkeelle laskemat velat, jotka on merkinnyt sen nykyinen osakkeenomistaja, joka ei kuulu samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään, vain, jos:

- 1) velat on laskettu liikkeeseen 7 ea §:n 1 momentin 1–8 kohdan mukaisesti;
- 2) arvonalentaminen tai muuntaminen 6 luvun 1 ja 2 §:n mukaisesti ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä; ja
- 3) velkojen määrä on vähemmän kuin seuraavien määrien erotus:
 - a) summa, joka on saatu laskemalla yhteen kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle liikkeelle lasketut ja sen suoraan tai välillisesti toisen samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvan yhteisön kautta ostamat velat sekä 7 ea §:n 1 momentin johdantokappaleessa tarkoitetut liikkeelle lasketut omat varat;
 - b) 7 e §:n 1 ja 2 momentissa tai 7 f §:n 2 momentissa säädetty määrä.

7 h §

Vähimmäisvaatimus maksukyvyttömyysmenettelyyn asetettavalle laitokselle

Virasto ei aseta 7 §:ssä säädettyä omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimusta laitokselle, joka kriisinratkaisusuunnitelman mukaan asetettaisiin selvitystilaan tai konkurssiin taikka joka ei ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ja johon kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän kriisinratkaisusuunnitelmassa ei sovellettaisi velkojen alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia.

Poiketen 1 momentista virasto voi asettaa siinä tarkoitettulle laitokselle vähimmäisvaatimuk- sen, jos virasto katsoo sen perustelluksi. Viraston on arvioissaan otettava huomioon laitoksen kaatumisen mahdolliset haitalliset vaikutukset rahoitusvakauteen, muihin laitoksiin tai rahoitusjärjestelmään sekä talletussuojarahastoon. Vähimmäisvaatimuksen tulee tällöin ylittää määrä, joka on arvioitu riittäväksi kattamaan täysimääräisesti laitoksen odotettavat tappiot.

Jos virasto on asettanut laitokselle 2 momentissa säädetyn omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksen, se tulee täyttää yhdellä tai useammalla seuraavista:

1) omat varat

2) velat, jotka täyttävät EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a artiklassa säädetty vaatimukset lukuun ottamatta 72 b artiklan 2 kohdan b ja d alakohtaa

3) 7g §:n 3 momentissa tarkoitettut velat, joihin sisältyy kytkettyjä johdannaisia.

Jos laitokselle ei ole asetettu 1 momentin mukaisesti omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimusta, se ei tarvitse EU:n vakavaraisuusasetuksen 77 artiklan 2 kohdassa tai 78 a artiklassa säädettyä etukäteistä lupaa virastolta.

Laitoksen osuuksia sen tytäryrityksen liikkeelle laskemista omien varojen ja hyväksyttävien velkojen rahoitusvälineistä ei vähennetä EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisista laitoksen hyväksyttävistä veloista asetuksen 72 e artiklan 5 kohdassa säädetyn tavoin, jos tytäryritykselle ei ole asetettu 1 momentissa säädetyn tavoin omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimusta. Vähennys omien varojen rahoitusvälineiden osuudesta on kuitenkin tehtävä, jos laitoksen osuus näistä rahoitusvälineistä on vähintään 7 % laitoksen omien varojen ja velkojen, jotka täyttävät 7 e a §:n 1 momentissa säädetty edellytykset, vähimmäismäärästä. Lisäksi tällöin edellytetään, että laitos ei ole itse kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, mutta on sellaisen tytäryrityksen tai ETA-valtioiden ulkopuolelle sijoittuneen laitoksen tytäryritys, joka olisi kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, jos se olisi sijoittautunut ETA-alueelle.

9 §

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen valvonta

Virasto voi Finanssivalvontaa kuultuaan ryhtyä johonkin seuraavista toimenpiteistä, jos laitos ei täytä 7 a §:n 4 momentin, 7 e tai 7 f §:n mukaisesti vahvistettua omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta:

1) toimenpiteet purkamista ja toiminnan uudelleenjärjestämisen koskevien esteiden poistamiseksi 3 luvun 4 tai 5 §:n mukaisesti; tai

10 §

Yhteistyö muiden ETA-valtioiden kriisinratkaisuviranomaisten kanssa

Yhteisessä päätöksessä voidaan sopia, jos se on kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisusuunnitelman mukaista, että kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön sijaan tytäryritys täyttää osan vähimmäisvaatimuksesta sellaisilla 7 e a §:n 1 momentissa säädettyillä rahoitusvälineillä, jotka ovat ostaneet yhteisöt, jotka eivät kuulu kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään.

14 §

Julkistaminen sekä raportointi virastolle ja Euroopan pankkiviranomaiselle

Laitosten on raportoitava virastolle ja Finanssivalvonnalle:

1) puolivuositain hyväksyttävien velkojen määrä ja 7 e a §:n 1 momentin johdantokappaleessa säädetty omien varojen määrä;

2) vuosittain muiden alentamiskelpoisten velkojen määrä; ja

3) vuosittain 1 ja 2 kohdassa säädettyjen velkojen ja omien varojen koostumus, niiden maksusaantijärjestys konkurssissa sekä se, sovelletaanko niihin kolmannen maan lainsäädäntöä ja sisältävätkö ne arvonalentamis- ja muuntamisvaltuuksien tunnustamista koskevan sopimusehdon.

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, laitoksen on raportoitava siinä säädettyt seikat viraston tai Finanssivalvonnan pyynnöstä. Laitoksella ei ole velvollisuutta raportoida 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua muiden alentamiskelpoisten velkojen määrästä, jos laitoksella on raportointipäivänä mainitun momentin 1 kohdassa säädettyjä omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja vähintään 150 prosenttia sille asetetusta vähimmäisvaatimuksesta.

Laitoksen on julkistettava vähintään vuosittain:

1) 1 momentin 1 kohdassa säädettyt tiedot sekä niiden koostumus, juoksuajan profiili ja maksusaantijärjestys selvitystilassa ja konkurssissa; ja

2) 7 a §:n 4 momentin, 7 e tai 7 f §:n mukaisesti vahvistettu omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus.

Mitä 1 ja 3 momentissa säädetään, ei sovelleta laitoksiin, joille ei 7 h §:n 1 momentin mukaisesti aseteta omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimusta tai jolle se on asetettu 7 h §:n 2 momentin perusteella. Jos virasto on asettanut 7 h §:n 2 momentissa säädettyssä tilanteessa laitokselle vähimmäisvaatimuksen, virasto määrittää laitoksen 1 ja 3 momentin mukaisen raportoinnin ja julkistamisen sisällöt ja aikataulut. Laitokselta tulee edellyttää vain sellaista raportointia ja julkistamista, mikä on tarpeen vähimmäisvaatimuksen noudattamisen valvomiseksi.

Jos laitokseen on käytetty kriisiratkaisuvaltuuksia tai 6 luvun 1 §:ssä säädettyjä velkojen arvonalentamis- ja muuntamisvaltuuksia, laitoksen on julkistettava tiedot tämän pykälän 3 momentin mukaisesti siitä päivästä lähtien, kun sen tulee 11 §:n mukaisesti täyttää 7 a §:n 4 momentin, 7 e tai 7 f §:n mukaisesti vahvistettu omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus.

Viraston on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle 7 a §:n 4 momentin, 7 e tai 7 f §:n noialla laitoksille vahvistetut omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat vähimmäisvaatimukset.

12 Luku

Viraston toimivaltuudet

8 §

Valtuudet keskeyttää sopimuksen täytäntöönpano

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, virastolla on vastaava keskeyttämisoikeus Finanssivalvontaa kuultuaan, jos:

3) keskeyttäminen on välttämätöntä laitoksen taloudellisen tilan heikkenemisen estämiseksi sekä:

a) 4 luvun 1 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua yleisen edun arvion toteuttamiseksi;

13 §

Varojenjaon rajoittaminen

Virasto voi kieltää laitosta jakamasta enempää kuin 3 momentissa säädetyn omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaan vähimmäisvaatimukseen liittyvän jakokelpoisen enimmäismäärän. Virasto voi kieltää varojenjaon, vaikka laitos täyttää kokonaislisäpääomavaatimuksen ja EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 kohdan a–c alakohdassa tarkoitettujen omien varojen vähimmäismäärän, jos se ei kuitenkaan täytä tämän lain 8 luvun 7 a §:n 1 momentin 1 kohdassa ja 7 b §:n 1 momentissa säädettyjä omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta tai mainitun luvun 11 §:n 1 momentissa säädettyä vähimmäisvaatimuksen välitavoitetta lisätyn kokonaislisäpääomavaatimuksen määrällä. Laitoksen on tällaisessa tilanteessa ilmoitettava asiasta viipymättä virastolle.

Viraston on Finanssivalvontaa kuultuaan ilman tarpeetonta viivytystä arvioitava, asettaako se 1 momentissa tarkoitettua kiellon ottaen huomioon kaikki seuraavat seikat:

4) onko kvvvtömvvs korvata velkoja, jotka eivät enää täytä EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 b ja 72 c artiklassa taikka tämän lain 8 luvun 7 e §:n 1 momentin 1–8 kohdassa tai 7 g §:ssä säädettyjä hyväksyttävyysskriteerejä tai juoksuajan edellytyksiä, epäsystemaattista vai markkinoiden laajuuden häiriön aiheuttamaa;

14 Luku

Ryhmäkriisinratkaisu

6 §

Eurooppalainen kriisinratkaisukollegio

Jos kollegio hyväksyy globaalin kriisinratkaisustrategian ja sen mukaan ETA-valtioihin sijoittautuneet tytäryritykset tai ETA-valtiossa toimiva emoyritys ja sen tytäryritykset eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, ETA-valtiossa sijoittautuneen tytäryrityksen tai ETA-valtiossa toimivan emoyrityksen on täytettävä 7 e §:n 1 momentissa säädetty vähimmäisvaatimus laskemalla liikkeeseen 7 e §:n 1 momentissa tarkoitettuja varoja tai velkoja kolmanteen maahan sijoittautuneelle emoyritykselle tai tämän samaan maahan sijoittautuneille tytäryrityksille taikka muille yhteisöille. Jos ETA-valtiossa toimiva emoyritys täyttää tämän vähimmäisvaatimuksen, sen tulee tehdä se konsolidoidulla tasolla.

18 Luku

Hallinnolliset seuraamukset

1 §

Seuraamusmaksu

Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä, joiden laiminlyönnistä tai rikkomisesta määrätään seuraamusmaksu, ovat mainitussa momentissa säädetyn lisäksi tämän lain 2 luvun 4 §:n säännökset kriisinratkaisusuunnitelmiin tarvittavien tietojen

toimittamisesta, 4 luvun 1 §:n 5 momentin säännös ilmoitusvelvollisuudesta Finanssivalvonnalle ja 8 luvun 7 a §:n 4 momentin, 7 e, 7 f tai 7 h §:n mukaisesti vahvistetun omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen alittaminen.

19 Luku

Erinäiset säännökset

2 §

Holdingsyhtiöiden konkurssi ja selvitystila

Viraston on määrättävä 1 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettu yhtiö selvitystilaan tai haettava tuomioistuimessa sen asettamista konkurssiin, jos 4 luvun 1 momentin 1 ja 2 kohdan mukaiset edellytykset yhtiön asettamiselle kriisihallintoon täyttyisivät, mutta virasto tekee päätöksen olla asettamatta yhtiötä kriisihallintoon, koska sitä ei pidetä mainitun momentin 3 kohdan mukaisesti tarpeellisena tärkeän yleisen edun turvaamiseksi. Viraston on määrättävä yhtiö selvitystilaan tai haettava sen asettamista konkurssiin myös, jos EU:n kriisiratkaisuasetuksen 42 artiklassa tarkoitettu kriisiratkaisuneuvosto ei mainitun asetuksen 18 artiklan 8 kohdan mukaisesti aseta yhtiötä kriisihallintoon. Viraston on kuultava Finanssivalvontaa ennen selvitystilaan määrittämistä tai konkurssihakemuksen tekemistä. Selvitystila alkaa, kun viraston päätös on tehty.

3 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2015.

Tämän lain 8 luvun 6 §:n 4–6 momenttia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2016.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

2.

Laki

luottolaitostoiminnasta annetun lain 1 luvun 4 a §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

lisätään luottolaitostoiminnasta annetun lain (610/2014) 1 luvun 4 a §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 866/2018 ja 233/2021, uusi 4 momentti seuraavasti:

1 Luku

Oikeus harjoittaa luottolaitostoimintaa

4 a §

Luottolaitoksen velkojien maksunsaantijärjestys

Mitä tässä pykälässä säädetään luottolaitoksesta, sovelletaan myös omistusyhteisöön ja EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 22 alakohdassa tarkoitettuun monialaholdingyhtiöön.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

3.

Laki

sijoituspalvelulain 13 a luvun 2 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sijoituspalvelulain (747/2012) 13 a luvun 2 §:n 4 momenttia, sellaisena kuin se on laissa 867/2018, seuraavasti:

13 a Luku

Selvitystila ja konkurssi

2 §

Liikepankkilain ja luottolaitostoiminnasta annetun lain säännösten soveltaminen

Sijoituspalveluviritykseen, johon sovelletaan luottolaitosten ja sijoituspalveluviritysten kriisintarkaisusta annettua lakia, sovelletaan myös, mitä luottolaitostoiminnasta annetun lain 1 luvun 4 a §:n 1 momentin 3–5 kohdassa ja 3 ja 4 momentissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

4.

Laki

rahoitusvakuusviranomaisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan rahoitusvakuusviranomaisesta annetun lain (1195/2014) 5 luvun 9 §:n 5 momentti,
sellaisena kuin se on laissa 822/2017,
lisätään 7 lukuun uusi 11 §, seuraavasti:

5 Luku

Talletussuoja

9 §

Maksuvelvollisuuden alkaminen

Jos virasto on 2 momentissa säädetyn mukaisesti päättänyt, että talletukset on korvattava, viraston tulee ilmoittaa päätöksestään päätöksen kohteena olevalle talletuspankille, sen tallettajille, valtiovarainministeriölle ja Finanssivalvonnalle sekä, jos talletuspankki kuuluu luottolaitostoiminnasta annetun lain 13 luvussa tarkoitettuun vakuusrahastoon, tälle vakuusrahastolle. Jos pankilla on ulkomailla sivuliike, päätöksestä on lisäksi ilmoitettava sivuliikkeen sijaintivaltion valvontaviranomaiselle ja talletussuojarahastolle. Ilmoitus on julkaistava myös Suomessa ilmestyvissä suurimmissa päivälehdissä suomeksi ja ruotsiksi sekä viraston internetsivuilla. Jos virasto on 2 momentissa säädetyn mukaisesti päättänyt, ettei talletuksia ole korvattava, viraston tulee ilmoittaa päätöksestään päätöksen kohteena olevalle talletuspankille, ilmoituksen tehneelle tallettajalle ja Finanssivalvonnalle.

7 Luku

Erinäiset säännökset

11 §

Eräiden avustavien tehtävien siirtäminen

Sen lisäksi mitä muualla laissa säädetään, virasto voi siirtää neuvontapalvelutehtäviä, asiakaspalvelutehtäviä, asiakirjapalvelutehtäviä ja muita avustavia tehtäviä, joihin ei sisälly päätöksentekovallan käyttöä, yksityiselle tai julkiselle palveluntarjoajalle.

Tehtäviä siirrettäessä tulee varmistaa, että palveluntarjoajalla on riittävät tekniset edellytykset sekä riittävä osaaminen tehtävän hoitamiseksi. Tehtäviä hoitavaan henkilöön sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä hänen suorittaessaan 1 momentissa tarkoitettuja tehtäviä. Vahingonkorvauksesta säädetään vahingonkorvauslaissa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Helsingissä x.x.20xx

Pääministeri

Petteri Orpo

Elinkeinoministeri Wille Rydman